

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 114
din 18.05.2012

cu privire la serviciile de plată și moneda electronică

Publicat : 14.09.2012 în Monitorul Oficial Nr. 193-197 art Nr : 661 Data intrării în vigoare : 14.09.2013

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 319 din 5 decembrie 2007, precum și Directiva nr. 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 267 din 10 octombrie 2009.

Capitolul I

DISPOZITII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează activitatea prestatorilor de servicii de plată și a emitenților de monedă electronică, condițiile și modul de licențiere a acestora, regimul de transparență a condițiilor de prestare a serviciilor de plată, de emisie și de răscumpărare a monedei electronice, drepturile și obligațiile prestatorilor de servicii de plată, ale emitenților de monedă electronică în contextul prestării serviciilor cu titlu profesional, drepturile și obligațiile utilizatorilor de servicii, supravegherea prudențială a prestatorilor de servicii de plată și a emitenților de monedă electronică.

(2) Prezenta lege are scopul de stabilire a unui cadru legal uniform pentru promovarea activității eficiente și competitive pe piața de prestare a serviciilor de plată, de emisie și de răscumpărare a monedei electronice și pentru protejarea drepturilor și intereselor legitime ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale deținătorilor de monedă electronică.

Articolul 2. Domeniul de aplicare a legii

(1) Prezenta lege se aplică prestatorilor de servicii de plată pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată, precum și emitenților de monedă electronică pentru activitatea de emisie a monedei electronice.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

1) operațiunilor de plată efectuate exclusiv în numerar direct de la plătitor către beneficiarul plății,

fără intervenția unui intermediar;

2) operațiunilor de plată efectuate de la plătitor către beneficiarul plății printr-un reprezentant comercial sau agent comercial împuternicit să negocieze ori să efectueze vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii în numele plătitorului sau al beneficiarului plății;

3) transportului fizic, realizat cu titlu profesional, de bancnote și de monedă, inclusiv colectarea, procesarea și livrarea acestora;

4) operațiunilor de plată care constau în colectarea și livrarea de numerar, fără caracter profesional, în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit;

5) serviciilor în care numerarul este furnizat plătitorului de către beneficiarul plății ca parte a unei operațiuni de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciilor de plată, imediat înaintea executării unei operațiuni de plată printr-o plată efectuată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii;

6) operațiunilor de schimb valutar de tip numerar contra numerar în cazul în care fondurile nu sînt păstrate într-un cont de plăți;

7) operațiunilor de plată bazate pe oricare dintre următoarele documente, prin care prestatorului de servicii de plată i se solicită să plaseze fonduri la dispoziția beneficiarului plății:

a) cecuri pe suport de hîrtie conform Convenției de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile;

b) cecuri pe suport de hîrtie similare cu cele menționate la lit. a) și reglementate de normele de drept ale statelor care nu sînt părți la convenția menționată la lit. a);

c) titluri de credit pe suport de hîrtie conform Convenției de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o lege uniformă privind cambiile și biletele la ordin;

d) titluri de credit pe suport de hîrtie similare cu cele specificate la lit. c) și reglementate de legislația statelor care nu sînt părți la convenția menționată la lit. c);

e) vouchere pe suport de hîrtie;

f) cecuri de călătorie pe suport de hîrtie;

g) mandate poștale pe suport de hîrtie conform definiției Uniunii Poștale Universale;

8) operațiunilor de plată efectuate în cadrul unui sistem de plăți sau de decontare a operațiunilor cu valorile mobiliare între agenții de decontare (bănci sau depozitare centrale), între contrapărțile centrale, casele (sistemele) de compensare (clearing) și/sau Banca Națională a Moldovei și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte;

9) operațiunilor de plată legate de administrarea activelor și a valorilor mobiliare, inclusiv a dividendelor, a veniturilor sau a altor sume distribuite, a rambursărilor sau a vânzărilor, efectuate de persoanele indicate la pct. 8) ori de societăți de investiții, bănci, organisme de plasament colectiv sau societăți de administrare fiduciară a investițiilor, care oferă servicii de investiții, ori de orice alte organizații împuternicite să aibă în administrare fiduciară instrumente financiare;

10) serviciilor oferite de prestatorii de servicii tehnice, care contribuie la prestarea de servicii de plată fără ca aceștia să intre în orice moment în posesia fondurilor ce urmează a fi transferate, inclusiv la stocarea și procesarea datelor, servicii fiduciare și de protecție a datelor cu caracter personal, autentificarea datelor și persoanelor, acordarea rețelelor de comunicații și tehnologiilor informaționale, furnizarea și menținerea terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată;

11) serviciilor bazate pe instrumente, inclusiv valorilor monetare stocate pe instrumente preplătite cu scop predeterminat, care pot fi folosite pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în localurile folosite de emitent ori, în baza unui contract comercial cu emitentul, în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii, indiferent de locația geografică a acestora, ori pentru o categorie limitată de bunuri sau servicii. Asemenea instrumente pot include carduri preplătite pentru comunicații, petrol, transport public etc.;

12) operațiunilor de plată executate prin intermediul oricărui dispozitiv de comunicații electronice, digital sau informatic, în cazul în care bunurile sau serviciile achiziționate sînt livrate și urmează să fie folosite prin intermediul unui dispozitiv de comunicații electronice, digital sau informatic (ziare electronice, muzică, tonuri de așteptare etc.), unde operatorul poate aduce o valoare intrinsecă acestor bunuri și servicii sub formă de acces, distribuție și de căutare, cu condiția ca operatorul de servicii de comunicații electronice, digitale sau informatice să nu acționeze doar ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor;

13) operațiunilor de plată efectuate între prestatorii de servicii de plată, inclusiv agenții de plată sau filialele acestora, în nume propriu;

14) operațiunilor de plată efectuate între o întreprindere dominantă și o întreprindere dependentă a acesteia sau între întreprinderile dependente ale aceleiași întreprinderi dominante, fără intervenția, în calitate de intermediar, a unui prestator de servicii de plată altul decît o întreprindere care aparține aceluiași grup;

15) serviciilor de retragere de numerar prin intermediul unui automat bancar, oferite de prestatori acționînd în numele unuia sau al mai multor emitenți de carduri și care nu sînt parte la contractul-cadru cu clientul care retrage banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești prestatori să nu asigure alte servicii de plată dintre cele enumerate la art. 4 alin. (1).

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

agent – persoană juridică care furnizează servicii de plată în numele și pe contul unei societăți de plată (agent de plată); persoană juridică care distribuie sau răscumpără monedă electronică în numele și pe contul unei societăți emidente de monedă electronică (agent al societății emidente de monedă electronică);

administrator – membru al consiliului, al organului executiv, al comisiei de cenzori a societății de plată/societății emidente de monedă electronică, conducător al filialei sau al agentului, precum și persoană a cărei funcție, conform structurii interne a societății respective, include exercitarea atribuției de reprezentare, de sine stătător sau împreună cu alte persoane, a societății la încheierea actelor juridice direct legate de desfășurarea activității de bază a societății;

autentificare – procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice utilizarea unui instrument de plată specific, inclusiv elementele de securitate personalizate ale acestuia;

beneficiar al plății – persoană care este destinatarul fondurilor ce au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

cod unic de identificare – combinație de litere, cifre ori simboluri specificate utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată (codul IBAN, codul BIC, numărul cardului etc.) și care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scop de identificare, fără ambiguitate, a altui utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului său de plăți pentru o operațiune de plată;

consumator – persoană fizică care, în cadrul contractelor de servicii de plată, acționează în scopuri altele decît cele legate de activitatea de întreprinzător sau profesională;

cont de plăți – cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată, folosit pentru executarea operațiunilor de plată;

contract-cadru – contract de servicii de plată care reglementează executarea unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația și condițiile privind constituirea și utilizarea unui cont de plăți sau a unui instrument de plată specific;

control – una din următoarele situații în care o persoană:

a) deține mai mult de jumătate din drepturile de vot într-o persoană juridică (întreprindere dependentă);

b) are dreptul de a desemna sau elibera mai mult de jumătate din membrii consiliului, organului executiv sau de control al unei persoane juridice (întreprindere dependentă);

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei persoane juridice (întreprindere dependentă), indiferent dacă este sau nu acționar/asociat sau membru al acesteia în virtutea contractului încheiat cu acea persoană juridică (întreprindere dependentă) sau a unor prevederi din contractul de constituire ori din statutul acesteia, în cazul în care legislația aplicabilă persoanei juridice (întreprinderii dependente) îi permite acesteia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi;

d) este acționar/asociat al unei persoane juridice (întreprindere dependentă) și mai mult de jumătate din membrii consiliului, organului executiv sau de control ale acelei persoane juridice (întreprinderi dependente), aflați în funcțiile respective în anul financiar precedent și pînă la data de întocmire a situațiilor financiare consolidate anuale, au fost desemnați numai ca rezultat al exercitării dreptului său de vot. Această prevedere nu se aplică în situația în care o altă persoană juridică are față de întreprinderea dependentă drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c);

e) este acționar/asociat al unei persoane juridice (întreprindere dependentă) care controlează singură, în virtutea unui acord încheiat cu alți acționari/asociați ai acelei persoane juridice (întreprindere dependentă), mai mult de jumătate din drepturile de vot în acea persoană juridică (întreprindere dependentă);

f) poate în alt mod, după aprecierea autorității de supraveghere competente, să exercite sau exercită în fapt influența dominantă asupra luării deciziilor legate de activitatea unei persoane juridice (întreprindere dependentă);

curs valutar de referință – curs valutar folosit ca bază de calcul pentru schimburile valutare și care este furnizat de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică (cursul oficial al leului moldovenesc sau cursul valutar al băncii atît timp cît acesta provine dintr-o sursă publică);

dată a valutei – dată de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a debita sau a credita fondurile dintr-un/într-un cont de plăți în cazul în care la contul de plăți nu se calculează dobîndă; dată de referință pentru calcularea dobînzii aferente fondurilor debitate dintr-un sau creditate într-un cont de plăți; în cazul remiterilor de bani – dată la care fondurile sînt disponibile beneficiarului;

debitare directă – serviciu de plată (instrument de plată) pentru debitarea contului de plăți al plătitorului în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțămîntului acordat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;

filială – subdiviziune separată a societății de plată sau un punct de lucru, altul decît sediul acesteia, dependent(ă) juridic de societatea de plată și care efectuează direct toate sau unele din activitățile unei societăți de plată;

fonduri – bancnote și monede, mijloace bănești în cont și moneda electronică;

grup – grup de întreprinderi care constă dintr-o întreprindere dominantă și întreprinderi dependente ale acesteia, precum și persoane juridice în care întreprinderea dominantă sau întreprinderile dependente ale acesteia dețin o participațiune, precum și:

a) întreprinderile care sînt conduse împreună în temeiul unui contract încheiat cu una dintre întreprinderi sau în temeiul unei dispoziții din contractul de constituire sau din statutul fiecărei întreprinderi; sau

b) întreprinderile în care consiliile, organele executive sau de control ale acestora sînt formate în cea mai mare parte din aceleași persoane, care sînt în funcție în cursul exercițiului financiar și pînă la data la care sînt întocmite situațiile financiare anuale consolidate;

instrument de plată – dispozitiv (dispozitive) personalizat(e) (cardul de plată, telefon mobil etc.)

și/sau orice serie de proceduri (tehnice – coduri PIN, TAN, alte tipuri de coduri, login/parolă etc. sau funcționale – transferul de credit, debitarea directă) convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosite de utilizatorul serviciilor de plată pentru a iniția un ordin de plată;

legături strânse – situație în care două sau mai multe persoane:

a) sînt legate prin relații de participare, adică deținere, directă sau prin control, a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi sau persoane juridice;

b) sînt legate prin relații de control; sau

c) sînt în permanență legate de una și aceeași persoană terță printr-o relație de control;

mijloace de comunicare la distanță – mijloace care pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată fără prezența fizică simultană a prestatorului și a utilizatorului serviciilor de plată;

monedă electronică – valoare monetară stocată electronic, inclusiv magnetic, reprezentînd o creanță asupra emitentului, care este emisă la primirea fondurilor (altele decît moneda electronică), în scop de efectuare a unor operațiuni de plată, și care este acceptată de o persoană alta decît emitentul de monedă electronică;

operator (administrator) al sistemului de plăți – persoană juridică sau persoane juridice responsabile juridic pentru funcționarea unui sistem de plăți;

operațiune de plată – acțiune, inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, de depunere, transferare sau retragere de fonduri, indiferent de alte obligații existente între plătitor și beneficiarul plății;

operațiune de plată individuală – orice operațiune de plată, alta decît cea singulară, care intră sub incidența unui contract-cadru;

operațiune de plată singulară – operațiune de plată executată în afara unui contract-cadru sau a cărei executare nu intră sub incidența unui contract-cadru;

ordin de plată – dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății adresată prestatorului său de servicii de plată pentru executarea unei operațiuni de plată;

participațiune – dreptul de proprietate la capital sau dreptul de vot într-o întreprindere sau persoană juridică;

participațiune calificată – participațiune directă sau indirectă într-o întreprindere sau într-o persoană juridică ce reprezintă cel puțin 10% din capitalul sau din drepturile de vot ale acesteia ori care face posibilă exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării întreprinderii sau a persoanei juridice respective;

persoană – persoană fizică sau juridică, asociație sau grup de persoane care acționează în mod concertat, înregistrate ca atare sau nu;

persoane care acționează în mod concertat – persoane aflate în situația în care fiecare dintre ele decide să exercite drepturile lor legate de participațiunea dobîndită sau pe care urmează să o dobîndească în conformitate cu un acord implicit sau explicit încheiat între persoanele respective. Criteriile pentru determinarea activității în mod concertat, în sensul prezentei legi, sînt stabilite în actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei;

plătitor – persoană care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată (inițiază sau permite executarea unui ordin de plată) din acel cont de plăți sau persoană care dă un ordin de plată în cazul în care nu există un cont de plăți;

rată a dobînzii de referință – rată a dobînzii folosită ca bază de calcul pentru determinarea dobînzilor, care urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică ce poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;

remitere de bani – serviciu de plată în cadrul căruia se primesc fonduri de la plătitor fără crearea

unui cont de plăți pe numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă corespunzătoare beneficiarului plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, și/sau în cadrul căruia fondurile sînt primite în numele beneficiarului plății și sînt puse la dispoziția acestuia;

reputație bună – totalitate a informațiilor despre o persoană care confirmă profesionalismul, buna-credință, integritatea și posedarea altor calități care dau asigurări că persoana respectivă, în calitate de acționar/asociat sau de administrator, va activa în conformitate cu legea și nu va prejudicia siguranța și credibilitatea societății de plată/societății emitente de monedă electronică. Exigențele privind reputația bună, cunoștințele și experiența se stabilesc în actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei;

sistem de plăți – sistem de transfer de fonduri care funcționează în baza unor norme comune (reguli, proceduri, contracte etc.), formale și standardizate pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;

societate de plată – societate comercială, alta decît banca, furnizorul de servicii poștale sau societatea emitentă de monedă electronică, ce deține licență, în conformitate cu prezenta lege, pentru prestarea serviciilor de plată;

societate emitentă de monedă electronică – societate comercială, alta decît banca, ce deține licență, în conformitate cu prezenta lege, pentru emiterea monedei electronice;

suport durabil – instrument (suport de hîrtie, CD-ROM-uri, DVD-uri, hard discuri ale calculatoarelor personale, pagini de internet etc.) care permite utilizatorului de servicii de plată să stocheze informații adresate personal acestuia, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare și pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective, și care face posibilă reproducerea exactă a informațiilor stocate;

terminal de plată în numerar (terminal cash-in) – dispozitiv automatizat pentru primirea de la plătitor (persoană fizică) a numerarului, care funcționează în regim autonom, fără prezența fizică (participarea) a persoanei fizice împuternicite a prestatorului de servicii de plată;

utilizator al serviciilor de plată – persoană care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități; persoană care este deținător al monedei electronice;

zi lucrătoare – zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată desfășoară activitatea necesară pentru executarea operațiunii de plată.

Capitolul II

SERVICIILE DE PLATĂ ȘI PRESTATORII

DE SERVICII DE PLATĂ

Articolul 4. Serviciile de plată

(1) Servicii de plată se consideră oricare din următoarele activități:

1) serviciu legat de depunerea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți;

2) serviciu legat de retragerile de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea unui cont de plăți;

3) executarea de operațiuni de plată, inclusiv transferul de fonduri într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată al utilizatorului sau la un alt prestator de servicii de plată:

a) executarea de debitări directe, inclusiv de debitări directe singulare;

b) executarea operațiunilor de plată printr-un card de plată sau printr-un dispozitiv asemănător;

c) executarea transferurilor de credit, inclusiv a transferurilor programate;

4) executarea operațiunilor de plată în cazul în care fondurile sînt acoperite printr-o linie de credit

pentru un utilizator al serviciilor de plată:

- a) executarea de debitări directe, inclusiv de debitări directe singulare;
- b) executarea operațiunilor de plată printr-un card de plată sau printr-un dispozitiv asemănător;
- c) executarea transferurilor de credit, inclusiv a transferurilor programate;
- 5) emiterea și/sau acceptarea cardurilor de plată și a altor instrumente de plată;
- 6) remiterea de bani;

7) executarea operațiunilor de plată în cazul în care consimțământul plătitorului pentru executarea unei operațiuni de plată este exprimat prin intermediul oricăror dispozitive de comunicație electronică, digitale sau informatice, inclusiv prin intermediul terminalelor de plată în numerar (terminale cash-in), și în cazul în care plata este efectuată către operatorul sistemului sau al rețelei informatice sau de comunicație electronică ce acționează exclusiv ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor.

(2) Activitatea de prestare a serviciilor de plată și alte activități suplimentare prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) și b) reprezintă activități pe piața financiară.

Articolul 5. Prestatorii de servicii de plată

(1) Persoanele juridice care au dreptul de a presta servicii de plată (în continuare – prestatori de servicii de plată) sînt:

- a) băncile care activează în conformitate cu Legea instituțiilor financiare;
- b) societățile de plată;
- c) societățile emitente de monedă electronică;
- d) furnizorii de servicii poștale care activează în conformitate cu Legea poștei;
- e) Banca Națională a Moldovei (în continuare – Banca Națională) – în cazul în care nu acționează în calitate de autoritate a politicii monetare sau în calitate de altă autoritate publică;
- f) Trezoreria de Stat din cadrul Ministerului Finanțelor (în continuare – Trezoreria de Stat).

(2) Prestatorii de servicii de plată nu controlează legalitatea, realitatea și oportunitatea operațiunii în legătură cu care prestează serviciul de plată sau emit moneda electronică, dacă legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, precum și legislația valutară nu prevăd altfel.

Articolul 6. Interdicția privind prestarea serviciilor de plată de către alte persoane

Persoanele care nu sînt prestatori de servicii de plată în sensul art. 5 nu au dreptul să presteze serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1).

Articolul 7. Serviciile de plată permise prestatorilor de servicii de plată

(1) Băncile și Banca Națională au dreptul de a presta serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1).

(2) Emitenții de monedă electronică (alții decît cei indicați la alin. (1) din prezentul articol) au dreptul de a presta serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1), cu excepția pct. 4).

(3) Trezoreria de Stat are dreptul de a presta serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1)–3).

(4) Societățile de plată au dreptul de a presta serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1), cu excepția pct. 4).

(5) Furnizorii de servicii poștale au dreptul de a presta serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1), cu excepția pct. 4). Furnizorii de servicii poștale nu au dreptul de a accepta (a atrage) depozite ori alte fonduri rambursabile, în sensul Legii instituțiilor financiare. Orice fonduri primite de la utilizatorii serviciilor de plată în scop de prestare a serviciilor de plată nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile, în sensul Legii instituțiilor financiare, și nici monedă electronică, în

sensul prezentei legi.

(6) În cazul în care furnizorul de servicii poștale prestează sau are intenția de a presta servicii de plată în conformitate cu alin. (5) din prezentul articol, prevederile capitolului III, cu excepția cerințelor de constituire specificate la art. 9, se aplică în mod corespunzător și furnizorului de servicii poștale.

Articolul 8. Moneda serviciilor de plată

(1) Pe teritoriul Republicii Moldova, serviciile de plată se prestează în monedă națională.

(2) Serviciile de plată pot fi prestate în valută străină de către prestatorii serviciilor de plată cu respectarea Legii privind reglementarea valutară și a prezentei legi.

(3) Emiterea, distribuirea și răscumpărarea monedei electronice pe teritoriul Republicii Moldova se realizează doar contra lei/în lei moldovenești.

(4) Moneda electronică se emite și se utilizează pe teritoriul Republicii Moldova ca echivalent al leului moldovenesc. Nu este permisă emiterea și utilizarea monedei electronice pe teritoriul Republicii Moldova drept echivalent al valutilor străine sau al altor valori variabile.

Capitolul III

CONSTITUIREA, LICENȚIEREA ȘI ACTIVITATEA SOCIETĂȚILOR DE PLATĂ

Secțiunea 1. Constituirea și licențierea societății de plată

Articolul 9. Constituirea societății de plată

(1) Societatea de plată poate fi constituită sub formă de organizare juridică de societate pe acțiuni sau de societate cu răspundere limitată și, dacă prezenta lege nu prevede altfel, cade sub incidența legislației ce reglementează activitatea societăților comerciale.

(2) Pot fi fondatori și acționari/asociați ai societății de plată persoane fizice și/sau persoane juridice rezidenți și nerezidenți ai Republicii Moldova. Nu poate fi fondator sau acționar/asociat al societății de plată persoana juridică în proces de lichidare sau de insolabilitate și nici persoana căreia i s-a impus restricția legală de a constitui o societate comercială.

Articolul 10. Obligatorietatea licenței

(1) Persoana care intenționează să presteze servicii de plată în calitate de societate de plată este obligată, înainte de a începe să presteze servicii de plată, să obțină licență de activitate.

(2) Societatea de plată are dreptul să presteze numai serviciile de plată prevăzute în licență.

Articolul 11. Autoritatea competentă de a elibera licențe

Banca Națională este investită cu dreptul exclusiv de a elibera și a retrage licențe societăților de plată.

Articolul 12. Capitalul propriu

(1) Societatea de plată trebuie să dispună, la momentul depunerii declarației de eliberare a licenței, de un capital propriu în cuantum de:

a) cel puțin 350 000 de lei – în cazul în care prestează numai serviciul de plată menționat la art. 4 alin. (1) pct. 6);

b) cel puțin 900 000 de lei – în cazul în care prestează numai serviciul de plată menționat la art. 4 alin. (1) pct. 7);

c) cel puțin 2 200 000 de lei – în cazul în care prestează serviciile de plată menționate la art. 4 alin. (1) pct. 1)–3), 5) sau toate serviciile permise societății de plată conform art. 7 alin. (4).

(2) Capitalul propriu este format din:

a) capital social subscris și vărsat, cu excepția acțiunilor preferențiale cumulative;

b) rezerve legale, statutare și alte rezerve;

c) profituri ale exercițiilor financiare anterioare, rămase după distribuire conform hotărârii

organelor competente.

(3) Aporturile la capitalul social/acțiunile se depun/se plătesc integral în formă bănească atât la formarea, cât și la majorarea acestuia.

(4) Nu pot servi drept sursă de formare sau de majorare a capitalului social al societății de plată mijloacele obținute de potențialii acționari/asociați ai societății de plată din împrumuturi (credite bancare) sau din alte mijloace atrase, inclusiv din avansurile utilizatorilor de servicii de plată și ale persoanelor terțe.

(5) Persoana juridică are dreptul să plătească acțiunile/să depună aporturile la capitalul societății de plată în formă bănească, în limitele capitalului său propriu (ale activelor nete), care nu poate fi mai mic decât capitalul său social.

Articolul 13. Capitalul reglementat

(1) Capitalul reglementat al societății de plată nu trebuie să fie mai mic decât valoarea necesară conform alin. (2) din prezentul articol și conform art. 12.

(2) În orice moment al desfășurării activității, societatea de plată trebuie să dispună de un capital reglementat (CR) care va fi cel puțin egal cu rezultatul obținut în urma următoarei modalități de calcul:

$$\text{CR} = (\text{a}+\text{b}+\text{c}+\text{d}+\text{e})\times\text{k},$$

unde:

a – reprezintă 4% din tranșa de VP pînă la 87,5 milioane lei;

b – 2,5% din tranșa de VP peste 87,5 milioane lei și pînă la 175 milioane lei;

c – 1% din tranșa de VP peste 175 milioane lei și pînă la 1750 milioane lei;

d – 0,5% din tranșa de VP peste 1750 milioane lei și pînă la 4375 milioane lei;

e – 0,25% din tranșa de VP peste 4375 milioane lei.

VP – valoarea plăților egală cu 1/12 din valoarea totală a operațiunilor de plată executate de societatea de plată în anul precedent.

Coeficientul k este următorul:

0,5 – în cazul în care societatea de plată prestează numai serviciul de plată menționat la art. 4 alin. (1) pct. 6);

0,8 – în cazul în care societatea de plată prestează numai serviciul de plată menționat la art. 4 alin. (1) pct. 7);

1 – în cazul în care societatea de plată prestează oricare dintre serviciile de plată menționate la art. 4 alin. (1) pct. 1)–3), 5) sau toate serviciile permise societății de plată conform art. 7 alin. (4).

(3) Periodicitatea, forma și conținutul rapoartelor privind cuantumul capitalului se stabilesc în actele normative ale Băncii Naționale.

(4) În baza evaluării procesului de gestionare a riscului, a bazei de date privind riscurile de pierderi și a mecanismelor de control ale societății de plată, Banca Națională poate să solicite societății de plată să dețină o sumă de capital reglementat cu pînă la 20% mai mare decât cea care ar rezulta din aplicarea modalității menționate la alin. (2) sau să permită societății de plată să dețină o sumă de capital reglementat cu pînă la 20% mai mică decât cea care ar rezulta din aplicarea modalității menționate la alin. (2).

Articolul 14. Declarația pentru eliberarea licenței

(1) În scop de obținere a licenței pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată, persoana care intenționează să presteze servicii de plată în calitate de societate de plată (solicitant) depune o declarație în scris la Banca Națională.

(2) La declarație se anexează următoarele documente și informații referitoare la solicitant:

1) copia legalizată de pe contractul de constituire și de pe statut;

2) extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice, eliberat nu mai tîrziu de o lună pînă la data

de depunere a declarației;

3) documentele ce atestă depunerea capitalului propriu conform art. 12. Pentru societatea în proces de constituire se anexează confirmarea băncii privind înregistrarea aporturilor la capital în conturile bancare provizorii;

4) declarația privind proveniența mijloacelor din contul cărora sînt făcute aporturile pentru acțiunile subscrise, respectiv, participațiunile, sau din contul cărora acestea sînt achiziționate;

5) descrierea amănunțită a activității solicitantului și rapoartele financiare confirmate de auditul extern pentru ultimii 3 ani de activitate sau pentru perioada existenței societății (dacă această perioadă este mai mică de 3 ani), cu excepția societății de plată în proces de constituire;

6) planul de afaceri care include cel puțin descrierea detaliată a tipurilor de servicii preconizate a fi prestate, identificarea riscurilor la care se expune sau poate fi expusă societatea de plată (inclusiv filialele, agenții de plată, persoanele către care se externalizează operațiunile), bugetul estimativ pentru primii 3 ani de activitate financiară, bazat pe calcule realiste, resursele disponibile pentru desfășurarea activității;

7) procedurile de desfășurare a activității în calitate de societate de plată, cuprinzînd activitățile solicitantului, ale filialelor și agenților de plată ai acestuia, inclusiv:

a) structura organelor de conducere și nivelul responsabilității lor;

b) sistemele și procedurile de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau poate fi expusă;

c) mecanismele de control intern, inclusiv procedurile administrative și contabile;

d) procedurile de control intern privind măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor prevăzute de legislația în domeniul de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

e) măsurile privind asigurarea continuității și siguranței la prestarea serviciilor de plată;

f) organizarea și gestionarea sistemelor informaționale, inclusiv modul de protecție a informației și a datelor cu caracter personal ale utilizatorilor de servicii de plată;

8) descrierea structurii organizatorice a societății, inclusiv informația privind filialele și agenții de plată dacă se preconizează utilizarea acestora, condițiile și acordurile de externalizare preconizate, precum și participarea la un sistem de plăți național sau internațional;

9) lista acționarilor/asociațiilor și acțiunile/participațiunile deținute în capitalul solicitantului, informațiile și documentele referitoare la acestea care conțin date conform actelor de identitate/actelor de înregistrare;

10) lista persoanelor care dețin participațiunea calificată, datele și documentele referitoare la acestea;

11) lista persoanelor cu care solicitantul are legături strînse, datele și documentele referitoare la acestea;

12) lista administratorilor solicitantului, datele și documentele referitoare la aceștia;

13) lista subdiviziunilor sau locurilor unde solicitantul va presta servicii de plată, inclusiv a filialelor și agenților de plată ai acestuia;

14) lista auditorilor interni, a societăților de audit sau a auditorilor întreprinzători individuali.

(3) În sensul alin. (2) pct. 7) lit. a)–c) și pct. 8), solicitantul furnizează o descriere a sistemului său de control intern și a dispozițiilor organizatorice adoptate în vederea luării tuturor măsurilor rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor de servicii de plată și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea în prestarea serviciilor de plată.

(4) La depunerea declarației de eliberare a licenței, solicitantul își asumă răspunderea pentru actualitatea, plenitudinea și veridicitatea informațiilor și documentelor prezentate.

(5) Banca Națională poate solicita prezentarea de documente și informații suplimentare pentru a

verifica plenitudinea și veridicitatea documentelor și a informațiilor prezentate conform alin. (2).

Articolul 15. Decizia privind eliberarea licenței

(1) Licența pentru activitatea societății de plată se acordă dacă sînt întrunite cumulativ următoarele condiții:

1) solicitantul este societate comercială în formele prevăzute la art. 9 și are sediul înregistrat în Republica Moldova;

2) solicitantul deține capital propriu prevăzut la art. 12;

3) proveniența mijloacelor din contul cărora sînt făcute aporturile pentru acțiunile subscrise, respectiv participațiunile, sau din contul cărora acestea sînt dobîndite este transparentă și legală;

4) solicitantul dispune de sisteme de conducere sigure pentru activitatea sa de prestare a serviciilor de plată, care includ:

a) o structură organizatorică clară;

b) delimitarea responsabilităților bine definită, transparentă și coerentă;

c) proceduri eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expus;

d) mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile sigure, proceduri de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

Structurile, procedurile și mecanismele prevăzute la lit. a)–d) vor fi cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate;

5) planul de afaceri și bugetul estimativ pentru primii 3 ani de activitate financiară demonstrează că solicitantul este capabil să utilizeze sisteme, proceduri și resurse adecvate necesare pentru desfășurarea activității în calitate de societate de plată;

6) solicitantul dispune de măsuri adecvate și sigure pentru protejarea fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată și a instrumentelor de plată utilizate;

7) administratorii se bucură de o reputație bună și au cunoștințe și experiență adecvate pentru a presta servicii de plată, precum și corespunzătoare naturii, extinderii și complexității activității;

8) Banca Națională, ținînd cont de necesitatea de a asigura administrarea stabilă și prudentă a societății de plată, este încredințată că persoanele care dețin participațiunea calificată în capitalul solicitantului au reputație bună și calități necesare.

(2) În situația în care există legături strînse între societatea de plată și orice alte persoane, Banca Națională acordă licență numai dacă legăturile respective nu împiedică exercitarea efectivă a atribuției ei de supraveghere.

(3) Banca Națională eliberează licență numai dacă actele legislative și normative sau actele administrative ale unei țări terțe care reglementează activitatea unei sau a mai multor persoane cu care societatea de plată are legături strînse sau dificultățile legate de aplicarea acestor acte nu împiedică exercitarea efectivă a atribuției ei de supraveghere.

(4) În scop de luare a unei decizii privind declarația de eliberare a licenței, Banca Națională are dreptul să consulte alte autorități publice competente din țară și din străinătate.

(5) Societatea de plată trebuie să întrunească condițiile prevăzute la art. 12–14 pe întreaga perioadă de valabilitate a licenței.

Articolul 16. Respingerea declarației de eliberare a licenței

(1) Banca Națională poate respinge declarația de eliberare a licenței pentru desfășurarea activității în calitate de societate de plată în cazul în care:

a) constată că solicitantul nu întrunește condițiile prevăzute la art. 15;

b) solicitantul nu a prezentat documentele și informațiile necesare sau documentele și informațiile prezentate conțin date incomplete, contradictorii, neveridice sau insuficiente pentru a constata

respectarea condițiilor prevăzute la art. 15.

(2) În caz de respingere a declarației de eliberare a licenței, solicitantul poate depune o nouă declarație după lichidarea circumstanțelor ce au servit drept temei pentru respingerea celei precedente.

Articolul 17. Particularitățile de eliberare a licenței filialei societății de plată cu sediul în străinătate

(1) Pentru obținerea de către o societate de plată cu sediul în străinătate (în continuare – societate de plată străină) a licenței pentru activitatea de prestare de servicii de plată de către filiala ei cu sediul în Republica Moldova, societatea de plată străină depune la Banca Națională o declarație în scris.

(2) La declarație se anexează următoarele documente și informații referitoare la solicitant:

a) decizia organului împuternicit al societății de plată străine privind constituirea filialei cu sediul în Republica Moldova;

b) copia legalizată de pe actul de înregistrare a societății de plată străine;

c) copia legalizată de pe licență sau de pe alt document care acordă dreptul de desfășurare a activității în calitate de societate de plată, eliberate de autoritatea competentă a țării în care societatea de plată străină are sediul, precum și lista de activități pentru care s-a eliberat licența sau documentul respectiv;

d) copia legalizată de pe statutul societății de plată străine;

e) copia legalizată de pe statutul filialei societății de plată străine;

f) acordul în scris pentru constituirea filialei, eliberat de autoritatea de supraveghere a țării în care societatea de plată străină își are sediul, precum și angajamentul acestei autorități de supraveghere de a colabora cu Banca Națională;

g) rapoartele financiare, confirmate de auditul extern, pentru ultimii 3 ani de activitate sau pentru perioada existenței societății (dacă această perioadă este mai mică de 3 ani);

h) documentele și informațiile specificate la art. 14 alin. (2) pct. 2)–8), 10)–14), care se aplică în mod corespunzător.

(3) Banca Națională eliberează licența pentru activitatea filialei societății de plată străine numai dacă este încredințată că:

a) în țara în care își are sediul, societatea de plată străină este licențiată pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată;

b) autoritatea de supraveghere a țării în care societatea de plată străină își are sediul a dat acordul pentru constituirea filialei, precum și angajamentul de a colabora cu Banca Națională;

c) situația financiară a societății de plată străine este sigură și stabilă;

d) societatea de plată străină este supravegheată adecvat, în mod consolidat, de autoritățile competente din țara în care își are sediul;

e) actele legislative și normative sau actele administrative din jurisdicția țării în care societatea de plată străină își are sediul nu împiedică exercitarea efectivă a atribuției de supraveghere sau prezentarea de informații necesare;

f) țara în care societatea de plată străină își are sediul asigură respectarea principiului reciprocității în ceea ce privește asigurarea accesului societăților de plată cu sediul în Republica Moldova la piața prestării serviciilor de plată a țării respective.

(4) Banca Națională respinge declarația de eliberare a licenței filialei societății de plată străine în cazul în care:

a) constată că solicitantul nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (3) din prezentul articol și la art. 15 alin. (1)–(3), care se aplică în mod corespunzător;

b) solicitantul nu a prezentat documentele și informațiile prevăzute la alin. (2) din prezentul articol sau documentele și informațiile prezentate conțin date incomplete, contradictorii, neveridice sau insuficiente pentru a constata respectarea condițiilor prevăzute la alin. (3) din prezentul articol și la art. 15 alin. (1)–(3).

(5) Examinarea declarației, documentelor și a informațiilor prezentate pentru obținerea licenței de către filiala societății de plată străine se efectuează în conformitate cu art. 14–16.

Articolul 18. Comunicarea deciziei privind eliberarea
licenței

(1) În termen de 2 luni de la data primirii declarației și a tuturor documentelor și informațiilor necesare, Banca Națională îl informează pe solicitant despre decizia cu privire la eliberarea licenței sau respingerea declarației.

(2) În cazul respingerii declarației de eliberare a licenței, Banca Națională comunică motivele respingerii acesteia.

(3) După prezentarea licenței eliberate de Banca Națională, organul înregistrării de stat înscrie în registrul de stat obiectul de activitate a societății de plată privind prestarea serviciilor de plată.

(4) După efectuarea înregistrării de stat, Banca Națională înscrie societatea de plată în registrul indicat la art. 23.

Articolul 19. Eliberarea licenței. Copii autorizate de
pe licență, reperfectarea licenței,
eliberarea duplicatului licenței

(1) Licența se perfectează în termen de 3 zile lucrătoare de la data primirii documentului care confirmă achitarea taxei pentru licență.

(2) Pentru fiecare filială în care activitatea se va desfășura pe baza licenței, societății de plată i se eliberează copia autorizată de pe aceasta.

(3) În caz de schimbare a denumirii societății de plată și de modificare a altor date ce se conțin în licență, societatea de plată este obligată să depună cerere în scris privind reperfectarea licenței.

(4) În cazul pierderii sau deteriorării licenței, societatea de plată este obligată să depună cerere în scris privind eliberarea duplicatului licenței.

(5) Eliberarea copiilor autorizate de pe licență, reperfectarea licenței, eliberarea duplicatului licenței se efectuează în conformitate cu Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

(6) Dacă solicitantul, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat decizia privind eliberarea sau reperfectarea licenței, nu a prezentat fără motiv documentul ce confirmă achitarea taxei pentru eliberarea sau reperfectarea licenței sau nu s-a prezentat pentru a i se elibera licența perfectată, Banca Națională are dreptul să anuleze decizia privind eliberarea/reperfectarea licenței ori să ia decizia privind recunoașterea licenței ca fiind nevalabilă.

Articolul 20. Termenul de valabilitate a licenței.
Taxa pentru licență

(1) Licența se eliberează pe un termen nedeterminat.

(2) Societatea de plată nu are dreptul să transmită licența sau copia de pe aceasta altei persoane.

(3) Taxa pentru eliberarea licenței societății de plată constituie:

1) 8000 de lei – în cazul în care prestează doar serviciul de plată menționat la art. 4 alin. (1) pct. 6) sau 7);

2) 12 000 de lei – în cazul în care prestează serviciile de plată menționate la art. 4 alin. (1) pct. 1)–3), 5) sau toate serviciile permise societății de plată conform art. 7 alin. (4).

(4) Taxa pentru eliberarea copiei autorizate de pe licență, pentru reperfectarea licenței/copiei autorizate de pe aceasta, precum și taxa pentru eliberarea duplicatului licenței/copiei autorizate de pe

aceasta constituie 450 de lei.

(5) Taxele percepute conform alin. (3) și (4) se varsă la bugetul de stat și sînt nerambursabile în cazul în care societatea de plată/filiala nu își începe activitatea sau încetează să activeze.

Articolul 21. Modificarea datelor prezentate pentru eliberarea licenței

(1) Societatea de plată este obligată să notifice în scris Banca Națională despre orice modificare a datelor din documentele anexate la declarația de eliberare a licenței/cererea de eliberare a copiei autorizate de pe licență.

(2) Notificarea se prezintă la Banca Națională în termen de 10 zile lucrătoare de la survenirea modificărilor, împreună cu documentele ce confirmă modificările în cauză. Documentele se depun în original sau în copii, prezentîndu-se originalele pentru verificare.

Articolul 22. Retragerea licenței

(1) Banca Națională poate retrage licența eliberată unei societăți de plată în cazul în care societatea:

- a) nu începe activitatea în termen de 12 luni de la data eliberării licenței;
- b) solicită retragerea licenței sau renunță expres la aceasta ori încetează să mai desfășoare activitatea pe o perioadă mai mare de 6 luni;
- c) a obținut licența în baza unor informații și documente neautentice sau prin alte mijloace nelegitime;
- d) nu mai întrunește condițiile de eliberare a licenței;
- e) nu dispune de capital reglementat suficient;
- f) ar periclita stabilitatea sistemului de plăți în care participă dacă ar continua activitatea sa de prestare a serviciilor de plată;
- g) a comis încălcările specificate la art. 97 lit. c), d) și f).

(2) În cazul lichidării benevole sau încetării activității sale, societatea de plată este obligată, cu cel puțin 30 de zile înainte de data preconizată pentru luarea hotărîrii privind lichidarea benevolă sau încetarea activității, să solicite retragerea licenței. Banca Națională, în termen de 30 de zile de la primirea cererii, hotărăște cu privire la retragerea licenței după ce s-a încredințat că societatea de plată:

- a) dispune de un plan de încetare a activității, fără prejudicierea intereselor utilizatorilor de servicii de plată;
- b) va asigura executarea integrală și în termen a obligațiilor sale privind operațiunile de plată efectuate.

(3) Hotărîrea privind retragerea licenței intră în vigoare la data adoptării.

(4) Hotărîrea motivată a Băncii Naționale privind retragerea licenței se comunică în scris societății de plată respective. Un anunț privind retragerea licenței se publică, în termen de 7 zile, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(5) De la data retragerii licenței, societatea de plată este obligată să înceteze prestarea serviciilor de plată și să ia măsuri privind stingerea creanțelor creditorilor aferente operațiunilor de plată efectuate.

Articolul 23. Registrul societăților de plată

(1) Banca Națională ține un registru public al societăților de plată care au obținut licențe. Registrul include informații privind societatea de plată: denumirea, sediul, genul de activitate licențiat, data și numărul hotărîrii privind eliberarea licenței, seria, numărul și data de eliberare a licenței, informații privind reperfectarea, eliberarea duplicatelor licenței și retragerea licenței, filialele și agenții de plată, precum și alte informații relevante.

(2) Registrul este public, inclusiv accesibil pe pagina web oficială a Băncii Naționale, și se

actualizează periodic.

(3) Societatea de plată a cărei licență a fost retrasă se radiază din registru prin înscrisul respectiv.

Secțiunea a 2-a. Activitatea societății de plată

Articolul 24. Conturi de plăți la societatea de plată și interdicția privind acceptarea depozitelor

(1) Societatea de plată are dreptul de a deschide pentru clienții săi și a menține conturi de plăți, destinate exclusiv pentru executarea operațiunilor de plată, în cazul în care prestarea de servicii de plată necesită deschiderea și administrarea conturilor de plăți.

(2) Societatea de plată nu are dreptul de a accepta (a atrage) depozite ori alte fonduri rambursabile, în sensul Legii instituțiilor financiare.

(3) Orice fonduri primite de societatea de plată de la utilizatorii de servicii de plată în vederea prestării de servicii de plată nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile, în sensul Legii instituțiilor financiare, și nici monedă electronică, în sensul prezentei legi.

(4) Banca Națională este împuternicită să determine dacă o activitate reprezintă ori nu acceptare (atragere) de depozite sau de alte fonduri rambursabile, activitate de emisie a monedei electronice și dacă prezenta lege urmează a fi aplicată persoanelor care desfășoară activitatea respectivă. Determinarea naturii activității, exprimată de Banca Națională, este obligatorie pentru părțile interesate.

Articolul 25. Activități suplimentare permise societății de plată

(1) Pe lângă prestarea de servicii de plată, societatea de plată are dreptul să desfășoare următoarele activități:

a) prestarea unor servicii operaționale și conexe legate de serviciile de plată, cum ar fi: asigurarea executării operațiunilor de plată, operațiunile de schimb valutar, de custodie, precum și stocarea și procesarea datelor;

b) administrarea (operarea) sistemelor de plăți;

c) activitatea de întreprinzător, alta decât prestarea serviciilor de plată, conform legislației.

(2) În cazul în care societatea de plată desfășoară și activități de întreprinzător, altele decât prestarea serviciilor de plată, Banca Națională poate cere constituirea unei societăți separate pentru prestarea serviciilor de plată dacă constată că celelalte activități de întreprinzător prejudiciază sau ar putea prejudicia fie stabilitatea financiară a societății de plată, fie capacitatea Băncii Naționale de a supraveghea respectarea tuturor obligațiilor impuse de prezenta lege.

Articolul 26. Cerințe cu privire la protejarea fondurilor

(1) Societatea de plată este obligată să țină evidența separată a fondurilor primite de la fiecare utilizator de servicii de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, pentru executarea unor operațiuni de plată, de la fondurile vreunei alte persoane și de la fondurile proprii.

(2) Fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, pentru executarea unor operațiuni de plată, în cazul în care acestea sînt încă deținute de societatea de plată și nu sînt încă remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, se depun (se înregistrează) în conturi bancare separate deschise de către societatea de plată la băncile din Republica Moldova.

(3) Fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, pentru executarea unor operațiuni de plată, fiind protejate potrivit alin.

(1) și (2), sînt exceptate de la măsurile de executare silită în vederea satisfacerii creanțelor creditorilor societății de plată, altor decât utilizatorii de servicii de plată, atunci cînd societatea

respectivă nu poate îndeplini obligațiile sale, în special în cazul de insolabilitate a acesteia. În caz de insolabilitate a societății de plată, aceste fonduri nu se includ în masa debitoare.

(4) În cazul în care o parte din fondurile primite de o societate de plată de la utilizatorii serviciilor de plată urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare, iar restul – pentru alte servicii decât cele de plată, pentru partea de fonduri ce urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare societatea de plată aplică cerințele prevăzute la alin. (1)–(3).

Articolul 27. Filiale și agenți de plată

(1) Societatea de plată are dreptul să desfășoare activități pentru care a obținut licență direct, prin filiala cu sediul în Republica Moldova sau prin agent de plată.

(2) Filialele și agenții de plată nu au dreptul să înceapă activitatea înainte de înscrierea acestora în registrul societăților de plată.

(3) Pentru înscrierea în registru, societatea de plată care intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unei filiale/unui agent de plată prezintă Băncii Naționale următoarele:

a) denumirea și sediul filialei/agentului de plată;

b) o descriere a mecanismelor de control intern care urmează să fie folosite de filială/agentul de plată pentru a se conforma cerințelor prevăzute de legislația în domeniul de prevenire și de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

c) administratorii filialei/agentului de plată care va presta servicii de plată, dovezile care atestă faptul că aceștia au reputație bună, posedă cunoștințe și experiență adecvate pentru a presta servicii de plată, precum și corespunzătoare naturii, extinderii și complexității activității.

(4) Banca Națională examinează informațiile specificate la alin. (3) în termen de 30 de zile după primirea lor.

(5) Banca Națională înscrie filiala/agentul de plată în registrul societăților de plată dacă sînt prezentate informațiile specificate la alin. (3) și este încredințată că informațiile respective sînt actuale, veridice și complete.

(6) În cazul în care Banca Națională consideră că informațiile care i-au fost furnizate sînt incomplete, contradictorii sau neveridice, aceasta, înainte de a înscrie filiala/agentul de plată în registru, poate lua măsuri suplimentare pentru verificarea informațiilor.

(7) În cazul în care, după luarea măsurilor suplimentare pentru verificarea informațiilor, Banca Națională nu este încredințată că informațiile care i-au fost furnizate în conformitate cu alin. (3) sînt actuale, veridice și complete, aceasta refuză să înscrie filiala/agentul de plată în registru.

(8) Banca Națională radiază din registru filiala sau agentul de plată dacă acesta nu mai întrunește condițiile prezentei legi și ale actelor normative emise pentru executarea ei, precum și în cazul în care constată că înscrierea în registru a avut loc în baza unor informații sau documente false. Despre radierea din registru Banca Națională informează societatea de plată respectivă, care este obligată să înceteze activitatea filialei sau activitatea de prestare a serviciilor de plată a agentului de plată respectiv.

(9) Banca Națională radiază din registru filiala sau agentul de plată în baza cererii în scris, depusă de societatea de plată cu cel puțin 10 zile pînă la data încetării activității.

Articolul 28. Externalizarea

(1) În cazul în care intenționează să externalizeze executarea funcțiilor operaționale aferente serviciului de plată către o altă persoană juridică (furnizor), societatea de plată notifică despre aceasta Banca Națională cu cel puțin o lună pînă la data la care se preconizează încheierea contractului de externalizare.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale semnificative nu trebuie realizată într-un mod care să afecteze calitatea mecanismelor de control intern al societății de plată și care să împiedice Banca Națională să urmărească respectarea tuturor obligațiilor stabilite în prezenta lege, precum și să

împiedice exercitarea atribuțiilor autorităților publice de control abilitate.

(3) O funcție operațională se consideră semnificativă dacă apariția unei dificultăți sau a unui eșec în procesul de realizare a ei ar prejudicia semnificativ capacitatea societății de plată de a se conforma permanent la condițiile de licențiere ori la alte obligații care îi revin în conformitate cu prezenta lege sau ar afecta semnificativ performanțele financiare, stabilitatea societății de plată ori continuitatea prestării serviciilor de plată.

(4) Externalizarea funcțiilor operaționale semnificative se poate realiza numai cu respectarea de către societatea de plată a următoarelor condiții minime:

a) externalizarea nu conduce la delegarea către furnizor a responsabilității organelor de conducere ale societății;

b) relația societății de plată cu utilizatorii serviciilor sale de plată și obligațiile ei față de aceștia în conformitate cu prezenta lege nu sînt afectate;

c) respectarea condițiilor impuse societății de plată pentru obținerea și menținerea licenței în conformitate cu prezenta lege nu este afectată;

d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea licențierii societății de plată nu este eliminată sau modificată.

(5) Funcțiile operaționale semnificative care pot fi externalizate de către societatea de plată se stabilesc prin actele normative ale Băncii Naționale.

(6) La notificația prevăzută la alin. (1), societatea de plată anexează documentele și informațiile ce confirmă respectarea prevederilor alin. (4).

(7) Societatea de plată se asigură că filialele sau agenții de plată care acționează în numele ei îi informează pe utilizatorii serviciilor de plată că aceasta intenționează să externalizeze funcții operaționale aferente serviciului de plată prestat.

(8) Societatea de plată întreprinde măsuri necesare pentru a asigura respectarea cerințelor prezentei legi, a actelor legislative și normative în vigoare de către furnizorii funcțiilor operaționale externalizate.

Articolul 29. Contabilitatea

(1) Societatea de plată organizează și ține contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității.

(2) Pentru scopurile legate de supraveghere, societatea de plată prezintă Băncii Naționale informații contabile distincte, precum și alte informații solicitate privind:

a) prestarea serviciilor de plată specificate la art. 4 alin. (1), cu excepția pct. 4);

b) prestarea serviciilor specificate la art. 25 alin. (1) lit. a) și b);

c) alte activități desfășurate de societatea de plată.

(3) Informațiile contabile prezentate în conformitate cu alin. (2) trebuie să fie însoțite, pentru a confirma veridicitatea acestora, de un raport de audit elaborat, conform actelor legislative și normative, de către auditorul intern, societatea de audit sau de auditorul întreprinzător individual care efectuează auditul societății de plată.

(4) Informațiile specificate la alin. (2) se prezintă în termenele, modul, forma și cu conținutul stabilite de Banca Națională.

Articolul 30. Auditul

(1) Rapoartele financiare anuale și rapoartele financiare anuale consolidate ale societății de plată sînt supuse auditului de către comisia de cenzori/cenzor (în continuare – auditorul intern), de societatea de audit sau de auditorul întreprinzător individual.

(2) Auditorul intern, societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual care efectuează auditul societății de plată informează Banca Națională de îndată ce au/a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu societatea de plată care:

- a) constituie o încălcare semnificativă a prezentei legi, a actelor normative ori a altor acte emise pentru aplicarea acestora care reglementează activitatea de prestare a serviciilor de plată;
- b) poate conduce la situația în care societatea de plată nu va avea capacitatea să execute obligațiile sale pecuniare sau poate afecta capacitatea societății de plată de a funcționa în continuare;
- c) poate conduce la imposibilitatea, din partea auditorului intern, societății de audit sau a auditorului întreprinzător individual, de a se pronunța asupra situației financiare sau poate conduce la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve;
- d) vizează datele neveridice sau incomplete prezentate periodic la Banca Națională.

(3) La solicitarea Băncii Naționale, auditorul intern, societatea de audit sau auditorul întreprinzător individual care efectuează auditul societății de plată este obligat să furnizeze acesteia informații legate de auditul activității de prestare a serviciilor de plată.

(4) Îndeplinirea cu bună-credință de auditorul intern, societatea de audit sau de auditorul întreprinzător individual care efectuează auditul societății de plată a obligației de a informa Banca Națională conform alin. (2) și (3) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care îi revine potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia/acesteia.

Articolul 31. Răspunderea societății de plată

(1) Societatea de plată este obligată să exercite controlul asupra respectării cerințelor actelor legislative și normative de către filialele, agenții de plată și furnizorii funcțiilor operaționale externalizate.

(2) Nerespectarea de către agentul de plată și de furnizorul funcțiilor operaționale externalizate a cerințelor prezentei legi poate servi drept temei pentru rezilierea de către societatea de plată a contractului încheiat cu aceștia.

(3) Răspunderea pentru toate acțiunile/inacțiunile, aferente activității de prestare a serviciilor de plată, ale salariaților unei societăți de plată și ale tuturor filialelor, agenților de plată și furnizorilor funcțiilor operaționale externalizate o poartă societatea de plată respectivă.

(4) Filialele și agenții de plată îi informează pe utilizatorii de servicii de plată despre faptul că acționează în numele societății de plată.

(5) În cazul radierii agentului de plată sau a filialei din registru, documentele și fondurile aferente obligațiilor neexecutate și raporturilor nefinalizate privind prestarea serviciilor de plată sau privind desfășurarea activităților legate de prestarea unor astfel de servicii se prezintă/se transmit societății de plată.

Articolul 32. Păstrarea informațiilor

Societatea de plată păstrează toate înregistrările, documentele și altă informație aferentă serviciilor de plată prestate și activităților desfășurate timp de cel puțin 5 ani.

Capitolul IV

TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI CERINȚELE DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Articolul 33. Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică operațiunilor de plată singulare, contractelor-cadru și operațiunilor de plată prevăzute de acestea dacă utilizatorul serviciilor de plată are calitatea de consumator.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu are calitatea de consumator, părțile operațiunii de plată pot conveni să aplice, total sau parțial, dispozițiile prezentului capitol.

Articolul 34. Informații generale

Fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentei legi, prestatorii de servicii de plată indicați la

art. 5 alin. (1) lit. a)–d) sînt obligați:

1) să asigure în fiecare loc de prestare a serviciilor de plată plasarea la un loc vizibil cel puțin a următoarelor informații generale:

a) adresa locului (locația) de prestare a serviciilor de plată;

b) copia de pe licența prestatorului de servicii de plată sau, după caz, copia autorizată de pe licență pentru filială;

c) telefoanele de contact și, dacă există, pagina web oficială, adresa electronică ale prestatorului de servicii de plată;

2) în cazul în care dispun de pagină-web oficială, să asigure plasarea pe ea a informației menționate la pct. 1) lit. b) și c), precum și a informației privind locurile (locațiile) de prestare a serviciilor, sediile filialelor, denumirea și sediile agenților de plată, dacă acestea/aceștia există.

Articolul 35. Comisioane pentru furnizarea informațiilor

(1) Prestatorul de servicii de plată nu percepe de la utilizatorul serviciilor de plată niciun fel de taxă sau o altă plată (în continuare – comision) pentru furnizarea informațiilor în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul acestora pot conveni asupra comisiunelor pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau în mod mai frecvent decît cel stabilit în prezentul capitol, sau pentru transmiterea acestora prin alte mijloace de comunicare decît cele specificate în contractul-cadru.

(3) În cazul în care prestatorul de servicii de plată poate impune comisioane pentru informațiile furnizate în conformitate cu alin. (2), acestea trebuie să fie corespunzătoare costurilor reale ale prestatorului de servicii de plată.

(4) În cazul în care se oferă un serviciu de schimb valutar pînă la inițierea operațiunii de plată și serviciul respectiv de schimb valutar se oferă la punctul de vînzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de schimb valutar îl informează pe utilizatorul serviciului de plată cu privire la toate comisioanele, precum și cu privire la cursul valutar care urmează a fi utilizat la conversia operațiunii de plată.

(5) În cazul în care, pentru utilizarea unui anumit instrument de plată și/sau serviciu de plată, beneficiarul plății oferă o reducere, beneficiarul plății îl informează pe plătitor despre aceasta pînă la inițierea operațiunii de plată.

(6) În cazul în care, pentru utilizarea unui anumit instrument de plată și/sau serviciu de plată, un prestator de servicii de plată sau un terț solicită un comision, el informează pe utilizatorul serviciilor de plată despre valoarea acestuia pînă la inițierea operațiunii de plată.

Articolul 36. Sarcina probei privind cerințele de informare

Sarcina probei pentru a dovedi respectarea cerințelor de informare prevăzute în prezentul capitol îi revine prestatorului de servicii de plată.

Articolul 37. Derogare de la cerințele de informare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru instrumente de plată aferente monedei electronice

În cazul instrumentelor de plată ce, în conformitate cu contractul-cadru, vizează numai operațiunile de plată individuale care au o limită de cheltuieli (de utilizare totală a fondurilor) de 2500 de lei ori echivalentul acestora în valuta străină la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data efectuării tranzacției sau care depozitează (stocheză) fonduri ce nu depășesc niciodată 2500 de lei ori echivalentul acestora în valuta străină la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data

de efectuare a tranzacției:

1) prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului, prin derogare de la art. 42 și 46, numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, inclusiv modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, responsabilitatea, comisioanele percepute și alte informații importante necesare pentru a lua o decizie informată, precum și o indicație privind locul unde se pun la dispoziție într-un mod accesibil orice alte informații ori condiții specificate la art. 42 alin. (1);

2) se poate conveni ca, prin derogare de la art. 44, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să propună modificări ale condițiilor din contractul-cadru pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil;

3) se poate conveni ca, prin derogare de la art. 47 și 48, după executarea unei operațiuni de plată:

a) prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și orice comisioane percepute și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și comisioanele pentru aceste operațiuni de plată;

b) prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la lit. a) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a i le furniza. În acest caz, prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.

Secțiunea a 2-a. Operațiuni de plată singulare

Articolul 38. Informații prealabile generale

(1) Înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulare, prestatorul de servicii de plată pune, într-o formă ușor accesibilă, la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații:

a) informațiile sau codul unic de identificare ce trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;

b) termenul maxim de executare în care trebuie prestat serviciul de plată;

c) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului său de servicii de plată, cu specificarea, după caz, a sumelor tuturor comisioanelor după tip și valoare;

d) dacă este cazul, cursul valutar actual sau de referință care urmează să fie aplicat operațiunii de plată.

(2) Informațiile și condițiile aferente serviciilor de plată sînt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară, în limba de stat sau în altă limbă convenită de părți.

(3) La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată transmite informațiile specificate la alin. (1) pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil ori în modul convenit de părți (e-mail, sms etc.).

(4) În cazul în care contractul de servicii de plată singulare a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului serviciilor de plată să se conformeze alin. (1) și (2), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin conform alineatelor respective imediat după executarea operațiunii de plată.

(5) Obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi îndeplinite și prin transmiterea unui exemplar al propunerii de contract de prestare a serviciilor de plată singulare sau al ordinului preliminar de plată, care include informațiile și condițiile specificate în alin. (1).

(6) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată și/sau în cadrul unui serviciu de plată reglementat printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații

care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată în temeiul unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.

(7) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la art. 42 alin. (1) și (2) sînt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.

Articolul 39. Informarea plătitorului după primirea ordinului de plată

(1) Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului următoarele informații:

a) informația care îi permite plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;

b) valoarea operațiunii de plată exprimată în moneda utilizată în ordinul de plată;

c) valoarea fiecărui comision al operațiunii de plată care trebuie achitat de către plătitor și specificarea sumelor acestor comisioane după tip și valoare;

d) dacă este cazul, cursul valutar utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut la art. 38 alin. (1) lit. d), precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;

e) data primirii ordinului de plată.

(2) Informația se prezintă în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 38 alin. (2) și (3).

Articolul 40. Informarea beneficiarului plății după executarea operațiunii de plată

(1) Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția beneficiarului plății următoarele informații:

a) informația care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, identificarea plătitorului, precum și a oricărei informații transmise odată cu operațiunea de plată;

b) valoarea operațiunii de plată exprimată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;

c) valoarea fiecărui comision al operațiunii de plată care trebuie achitat de către beneficiarul plății și specificarea sumelor acestor comisioane după tip și valoare;

d) dacă este cazul, cursul valutar utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea totală a operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;

e) data de credit a valutei.

(2) Informația se prezintă în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 38 alin. (2) și (3).

Secțiunea a 3-a. Contractul-cadru

Articolul 41. Domeniul de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.

(2) Contractul-cadru reprezintă un contract de servicii de plată, care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la art. 42 și este obligatoriu (necesar) cel puțin în cazul în care există un cont de plăți sau un instrument de plată și/sau un serviciu de plată specific operațiunilor de plată individuale și succesive (toate operațiunile de plată, altele decît cele singulare).

Articolul 42. Informații precontractuale

(1) Înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, cu suficient timp înainte, pe suport de hîrtie sau pe alt suport durabil, în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară, în limba de stat sau în altă limbă convenită de părți, următoarele informații:

1) cu privire la prestatorul de servicii de plată:

a) denumirea, sediul prestatorului de servicii de plată și, unde este cazul, sediul filialei sau al agentului de plată, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;

b) indicarea autorităților responsabile de supravegherea prestatorului de servicii de plată, a registrului public în care este înscris prestatorul de servicii de plată și numărul de înregistrare a acestuia sau a altui mijloc echivalent de identificare în registrul respectiv;

2) cu privire la utilizarea serviciului de plată:

a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;

b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare ce trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;

c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru executarea operațiunii de plată și de retragere a acestui consimțământ în conformitate cu art. 52 și art. 62;

d) datele cu privire la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum este definit la art. 60, și, dacă este cazul, ora-limită stabilită de prestatorul de servicii de plată;

e) termenul maxim de executare în care trebuie prestat serviciul de plată;

f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu art. 53 alin. (1);

3) cu privire la comisioane, rata dobânzii și cursul valutar:

a) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și specificarea acestora după tip și valoare;

b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul valutar care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie să fie utilizate rata dobânzii de referință și cursul valutar de referință, metoda de calculare a dobânzii efective, precum și data, și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului valutar de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;

c) dacă părțile convin, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului valutar de referință, precum și cerințele de informare legate de modificări, în conformitate cu art. 44 alin. (4)–(6);

4) cu privire la comunicare:

a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor specificate în prezenta lege;

b) modalitatea în care și frecvența cu care informațiile trebuie să fie transmise sau să fie făcute disponibile în conformitate cu prezenta lege;

c) limba sau limbile în care este încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata acestei relații contractuale;

d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi în orice moment al relației contractuale, la cerere, condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate în prezentul alineat, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil;

5) cu privire la cerințele de protejare și la măsurile de siguranță și corective:

a) dacă este utilizat un instrument de plată, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a păstra siguranța instrumentului de plată și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în cazul pierderii, furtului, însușirii instrumentului său de plată sau oricărei alte utilizări neautorizate a acestuia, conform art. 54 alin. (1) lit. b);

b) dacă părțile convin, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu art. 53;

c) răspunderea plătitorului pentru operațiunile de plată neautorizate, conform art. 58, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;

d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să îl informeze pe prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune neautorizată sau executată necorespunzător (incorect), precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu art. 56;

e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a operațiunilor de plată, în conformitate cu art. 70;

f) condițiile de rambursare conform art. 59;

6) cu privire la modificarea și la rezilierea contractului-cadru:

a) dacă părțile convin, faptul că se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu art. 44, dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu informează prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;

b) durata contractului;

c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a rezilia contractul-cadru;

7) cu privire la soluționarea litigiilor:

a) toate clauzele contractuale privind dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau instanța de judecată competentă;

b) procedurile de soluționare a reclamațiilor și litigiilor pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție în conformitate cu prevederile capitolului IX.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) pot fi îndeplinite prin transmiterea unui exemplar al proiectului de contract-cadru care include informațiile și condițiile specificate la alin. (1).

(3) În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu îi permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alin. (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin conform alineatului respectiv imediat după încheierea contractului-cadru.

Articolul 43. Accesibilitatea informațiilor și a condițiilor contractului-cadru

În orice moment al relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, condițiile contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la art. 42 alin. (1), pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil.

Articolul 44. Modificarea condițiilor contractului- cadru

(1) Orice modificări în contractul-cadru, precum și modificarea informațiilor și condițiilor specificate la art. 42 alin. (1), sînt propuse de prestatorul de servicii de plată utilizatorului serviciilor de plată, în conformitate cu art. 38 alin. (2), pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, sau în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), cu cel puțin 2 luni înainte de data propusă pentru intrarea în vigoare a lor.

(2) În cazul aplicabil, conform art. 42 alin. (1) pct. 6) lit. a), prestatorul de servicii de plată îl informează pe utilizatorul serviciilor de plată că modificările contractului-cadru se consideră acceptate de către utilizatorul serviciilor de plată dacă acesta, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă.

(3) În cazul indicat la alin. (2), prestatorul de servicii de plată comunică, de asemenea, faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul de a rezilia contractul-cadru imediat și în mod gratuit, înainte de data intrării în vigoare a modificărilor propuse.

(4) Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul valutar pot fi aplicate imediat și fără nicio notificare, cu condiția ca un astfel de drept să fie convenit în contractul-cadru și ca modificările să se bazeze pe rata dobânzii de referință sau pe cursul valutar de referință, convenite în conformitate cu art. 42 alin. (1) pct. 3) lit. b) și c).

(5) Utilizatorul serviciilor de plată este informat cu privire la orice modificare a ratei dobânzii, în

cel mai scurt timp (dar nu mai mult de 3 zile lucrătoare), pe suport de hîrtie sau pe alt suport durabil, cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități (e-mail, sms etc.) în care informația trebuie transmisă sau făcută disponibilă.

(6) Dacă modificările aduse ratei dobînzii sau cursului valutar sînt în avantajul utilizatorilor serviciilor de plată, acestea pot fi aplicate fără notificare.

(7) Modificările aduse ratei dobînzii sau cursului valutar folosit în cadrul operațiunilor de plată sînt operate și calculate într-un mod neutru, care să nu genereze discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.

Articolul 45. Rezilierea contractului-cadru

(1) Utilizatorul serviciilor de plată poate rezilia unilateral contractul-cadru oricînd dacă părțile nu au convenit asupra unei perioade de preaviz. O astfel de perioadă nu poate depăși o lună.

(2) Rezilierea unilaterală a unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată nu implică niciun fel de penalități sau alte plăți pentru utilizatorul serviciilor de plată după expirarea a 12 luni de la încheierea contractului-cadru.

(3) În afară de cazul indicat la alin. (2), penalitățile sau alte plăți pentru rezilierea unilaterală a contractului de către utilizatorul serviciilor de plată trebuie să fie adecvate și să corespundă costurilor reale ale prestatorului serviciilor de plată.

(4) În cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz, pe suport de hîrtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), cu cel puțin 2 luni înainte.

(5) Comisioanele percepute periodic pentru serviciile de plată sînt achitate de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede rezilierea contractului. În cazul în care comisioanele sînt plătite în avans, acestea sînt rambursate proporțional.

(6) Prevederile alin. (1)–(5) nu se aplică în cazul rezilierii contractului-cadru în temeiul neexecutării obligațiilor de către una dintre părți.

Articolul 46. Informații prealabile executării unei operațiuni de plată individuale

Înainte de executarea unei operațiuni de plată individuale, reglementată de un contract-cadru, inițiată de un plătitor, prestatorul de servicii de plată oferă, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, exprimată pentru această operațiune specifică de plată, informații explicite cu privire la termenul maxim de executare, la comisioanele ce trebuie achitate de către plătitor și, unde este cazul, specificarea comisioanelor după tip și valoare.

Articolul 47. Informarea plătitorului cu privire la operațiunile de plată individuale

(1) După ce suma unei operațiuni de plată individuale este debitată din contul de plăți al plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune imediat la dispoziția acestuia, pe suport de hîrtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), următoarele informații:

a) informații care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, unde este cazul, informații privind beneficiarul plății;

b) valoarea operațiunii de plată exprimată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată în ordinul de plată;

c) valoarea comisioanelor legate de operațiunea de plată și specificarea lor după tip și valoare sau dobînda care trebuie achitată de către plătitor;

d) dacă este cazul, cursul valutar utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de

servicii de plată al plătitorului și valoarea totală a operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;

e) data de debit a valutei sau data primirii ordinului de plată.

(2) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite gratuit plătitorului, cel puțin o dată pe lună, pe suport de hârtie sau în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), informația privind toate operațiunile înregistrate (extras de cont).

Articolul 48. Informarea beneficiarului plății privind operațiunile de plată individuale

(1) După executarea unei operațiuni de plată individuale, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății îi furnizează fără întârziere acestuia (nu mai târziu de ziua lucrătoare în care a fost executată operațiunea de plată), pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil ori în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), următoarele informații:

a) informația care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, identificarea plătitorului, precum și a oricărei informații transmise odată cu operațiunea de plată;

b) valoarea operațiunii de plată exprimată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;

c) valoarea comisioanelor aplicate operațiunii de plată, specificate după tip și valoare, sau dobânda care trebuie achitată de către beneficiarul plății;

d) dacă este cazul, cursul valutar utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea totală a operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;

e) data de credit a valutei.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite gratuit beneficiarului, cel puțin o dată pe lună, pe suport de hârtie sau în alt mod convenit de părți (e-mail, sms etc.), informația privind toate operațiunile înregistrate (extras de cont).

Capitolul V

DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Articolul 49. Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol reglementează drepturile și obligațiile părților în cazul operațiunilor de plată singulare, contractelor-cadru și operațiunilor de plată prevăzute de acestea, dacă utilizatorul serviciilor de plată acționează în calitate de consumator.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu acționează în calitate de consumator, părțile operațiunii de plată pot conveni să nu se aplice, total sau parțial, prevederile art. 50 alin. (1) și (2), art. 52 alin. (3), art. 57–59, 62, 70, precum și pot conveni asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la art. 56 alin. (1).

(3) Banca Națională poate stabili prin acte normative cerințe privind efectuarea operațiunilor de plată, privind utilizarea anumitor instrumente și servicii de plată.

Articolul 50. Comisioane

(1) Prestatorul de servicii de plată nu percepe comisioane de la utilizatorul serviciilor de plată pentru îndeplinirea obligațiilor sale de informare sau pentru măsurile corective și de prevenire, în conformitate cu prezentul capitol, dacă acesta nu prevede altfel.

(2) Comisioanele care pot fi aplicate în conformitate cu art. 61 alin. (4), art. 62 alin. (6) și art. 69 alin. (3) se convin între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și trebuie să se limiteze la acoperirea costurilor reale ale prestatorului de servicii de plată.

(3) În cazul în care o operațiune de plată nu implică nicio conversie monetară, beneficiarul plății

plătește comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul plătește comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată.

(4) Prestatorul de servicii de plată nu împiedică pe beneficiarul plății să ofere o reducere pentru utilizarea unui instrument de plată sau serviciu de plată. Beneficiarul plății nu are dreptul să solicite de la plătitor comision pentru utilizarea unui instrument de plată sau serviciu de plată.

(5) Prestatorul de servicii de plată nu percepe comisioane de la utilizatorul serviciilor de plată care are calitatea de consumator în cazul în care contractul încheiat cu furnizorul (prestatorul) de servicii locative (comunale și necomunale) și altor utilități publice prevede plata către prestatorul de servicii de plată a remunerației pentru serviciile de primire a fondurilor de la consumator și de executare a operațiunilor de plată în favoarea furnizorului în cauză.

**Articolul 51. Derogare pentru instrumentele de plată
cu valoare redusă și pentru instrumentele
de plată aferente monedei electronice**

(1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, se referă numai la operațiunile de plată individuale, care au o limită de cheltuieli (de utilizare totală a fondurilor) de 2500 lei ori echivalentul acestora în valuta străină la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data de efectuare a tranzacției, sau depozitează (stocheză) fonduri care nu depășesc niciodată 2500 lei ori echivalentul acestora în valuta străină la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data de efectuare a tranzacției, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor de plată că:

a) art. 54 alin. (1) lit. b), art. 55 alin. (1) lit. c)–e) și art. 58 alin. (3) și (4) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;

b) art. 56 alin. (2) și (3), art. 57, art. 58 alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de instrumentul de plată, prestatorul de servicii de plată nu se află în poziția de a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;

c) prin derogare de la art. 61 alin. (2)–(4), prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl informeze pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată în cazul în care neefectuarea plății este determinată de împrejurări concrete;

d) prin derogare de la art. 62, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său către beneficiarul plății pentru executarea operațiunii de plată;

e) prin derogare de la art. 64 și 65, se aplică alte termene de executare.

(2) Prevederile art. 56 alin. (2) și (3) și art. 58 se aplică și monedei electronice, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate bloca contul de plăți sau instrumentul de plată.

Secțiunea a 2-a. Autorizarea operațiunilor de plată

**Articolul 52. Consimțământul și retragerea
consimțământului**

(1) O operațiune de plată este considerată autorizată doar în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul fie înainte, fie după executarea operațiunii de plată.

(2) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie dat în forma convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată. În lipsa unui astfel de consimțământ, operațiunea de plată este considerată ca fiind neautorizată.

(3) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității, în conformitate cu art. 62.

(4) Consimțământul exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată (a unei serii de

operațiuni de plată) poate fi retras, cu efectul ca orice operațiune de plată viitoare să fie considerată neautorizată.

(5) Procedura de exprimare a consimțământului trebuie convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.

Articolul 53. Limitele de utilizare a instrumentului de plată

(1) În cazul în care pentru exprimarea consimțământului este utilizat un instrument de plată, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile executate cu utilizarea instrumentului de plată respectiv.

(2) În cazul în care contractul-cadru prevede astfel, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca un instrument de plată din motive obiective, legate:

a) de securitatea instrumentului de plată;

b) de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia;

c) de un risc sporit semnificativ al incapacității plătitorului de a executa obligația de plată, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit.

(3) În cazurile menționate la alin. (2), dacă este posibil, înainte de blocare și, cel mai târziu, imediat după blocarea instrumentului de plată, prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, pe plătitor despre blocarea instrumentului de plată și despre motivele acestui blocaj, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații aduce atingere motivelor de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte acte normative.

(4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.

Articolul 54. Obligațiile utilizatorului serviciilor de plată cu privire la instrumentele de plată

(1) Utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de a utiliza un instrument de plată are următoarele obligații:

a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu condițiile de emiteră și de utilizare a acestuia;

b) să informeze pe prestatorul său de servicii de plată sau pe persoana desemnată de acesta, de îndată ce ia cunoștință, despre cazurile de pierdere, furt, însușire a instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) lit. a), utilizatorul serviciilor de plată, îndată ce primește un instrument de plată, întreprinde toate măsurile rezonabile pentru a păstra în siguranță elementele de securitate personalizate.

Articolul 55. Obligațiile prestatorului de servicii de plată cu privire la instrumentele de plată

(1) Prestatorul de servicii de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:

a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sînt accesibile altor persoane, cu excepția utilizatorului serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la art. 54;

b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată deja deținut de utilizatorul serviciilor de plată trebuie înlocuit;

c) să se asigure că în orice moment sînt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. b) sau să ceară deblocarea în conformitate cu art. 53 alin. (4);

d) să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, la cerere, în termen de 18 luni de la

notificare, mijloacele de a dovedi că a făcut o astfel de notificare în conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. b);

e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată odată ce a fost făcută notificarea în conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. b).

(2) Prestatorul de servicii de plată suportă riscul legat de transmiterea către plătitor a unui instrument de plată sau a oricăror elemente de securitate personalizate ale acestuia.

Articolul 56. Notificarea privind operațiunile de plată
neautorizate și răspunderea prestatorului
de servicii de plată pentru operațiunile
de plată neautorizate

(1) Utilizatorul serviciilor de plată poate obține corectarea unei operațiuni de plată din partea prestatorului numai dacă informează pe prestatorul său de servicii de plată, în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 13 luni de la data debitării contului său, despre faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată necorespunzător, care generează reclamație, inclusiv în conformitate cu art. 70, cu excepția situațiilor în care, dacă este cazul, prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a face disponibile informațiile legate de această operațiune de plată, în conformitate cu capitolul IV.

(2) În cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează imediat plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective și, dacă este cazul, readuce contul de plăți debitat în situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat. Rambursarea se efectuează în moneda contului de plăți din care a fost debitată suma operațiunii, iar în cazul în care nu a fost utilizat contul de plăți pentru efectuarea operațiunii de plată – în moneda în care prestatorul serviciului de plată a primit fondurile de la plătitor.

(3) Dacă prestatorul de servicii de plată nu execută indicațiile utilizatorului său de servicii de plată sau se abate de la ele, în cazul în care nu se poate considera că utilizatorul, cunoscând situația de fapt, ar fi aprobat abaterea, prestatorul de servicii de plată este obligat să plătească despăgubiri în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) se aplică și monedei electronice, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate să blocheze contul de plăți sau instrumentul de plată.

Articolul 57. Probe privind autentificarea și
executarea operațiunilor de plată

(1) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau pretinde că operațiunea de plată nu a fost corect executată, prestatorul de servicii de plată trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nicio defecțiune tehnică sau de alte deficiențe.

(2) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată, utilizarea ca atare a unui instrument de plată înregistrat de prestatorul de servicii de plată nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi fie că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor, fie că plătitorul a acționat în mod fraudulos sau nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin conform art. 54.

Articolul 58. Răspunderea plătitorului pentru
operațiunile de plată neautorizate

(1) În cazul în care plătitorul nu a asigurat siguranța elementelor de securitate personalizate ale instrumentului de plată utilizat, el suportă pierderile legate de orice operațiune de plată neautorizată,

care rezultă din producerea unei situații de urgență (pierderea, furtul sau însușirea instrumentului de plată), pînă la mărimea maximă convenită între prestatorul de servicii de plată și utilizator, dar nu mai mult de 2500 de lei.

(2) Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiune neautorizată dacă aceste pierderi rezultă din fraudă ori din nerespectarea intenționată, sau din neglijență gravă a uneia sau a mai multor obligații care îi revin conform art. 54. În astfel de cazuri, suma maximă menționată la alin. (1) din prezentul articol nu se aplică.

(3) După notificarea în conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. b), plătitorul nu poartă nicio răspundere patrimonială care rezultă din producerea unei situații de urgență, cu excepția cazului în care a acționat în mod fraudulos.

(4) În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment despre un instrument de plată pierdut, furat sau însușit, plătitorul nu poartă răspundere pentru prejudiciul material care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, cu excepția cazului în care a acționat în mod fraudulos.

(5) Prevederile alin. (1)–(4) se aplică și monedei electronice, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate să blocheze contul de plăți sau instrumentul de plată.

Articolul 59. Condițiile și procedura de rambursare
a sumei unei operațiuni de plată inițiate
de/sau prin intermediul unui beneficiar
al plății

(1) Plătitorul are dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată a sumei unei operațiuni de plată autorizate inițiate de/sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) autorizația nu specifică suma exactă a operațiunii de plată la momentul în care a fost dată;

b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luînd în calcul cheltuielile sale anterioare, condițiile din contractul-cadru al său și alte circumstanțe relevante pentru cazul respectiv.

(2) În scopul aplicării alin. (1) lit. b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul valutar de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. d) și art. 42 alin. (1) pct. 3) lit. b).

(3) La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorul furnizează informații privind elementele concrete legate de condițiile specificate la alin. (1).

(4) Rambursarea, în sensul alin. (1), constă în rambursarea sumei totale a operațiunii de plată executate.

(5) În cazul debitării directe, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni în contractul-cadru ca plătitorul să aibă dreptul la o rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată chiar dacă nu sînt întrunite condițiile de rambursare prevăzute la alin. (1).

(6) În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțămîntul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul său de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului în forma convenită, cu cel puțin 4 săptămîni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.

(7) Pentru a obține o rambursare în temeiul alin. (1) sau al alin. (5), plătitorul, în termen de 8 săptămîni de la data la care fondurile au fost debitate, depune o cerere de rambursare la prestatorul său de servicii de plată. Rambursarea se efectuează în moneda contului de plăți din care a fost

debitată suma operațiunii, iar în cazul în care nu a fost utilizat contul de plăți pentru efectuarea operațiunii de plată – în moneda în care prestatorul serviciului de plată a primit fondurile de la plătitor.

(8) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie refuză rambursarea sumei, indicând motivele refuzului și autoritățile (organele) pe care plătitorul le poate sesiza în cazul în care nu acceptă motivele refuzului. Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea sumei nu se aplică în cazul prevăzut la alin. (5).

Secțiunea a 3-a. Executarea operațiunilor de plată

Articolul 60. Primirea ordinelor de plată

(1) Moment al primirii ordinului de plată este momentul în care ordinul de plată transmis direct de către plătitor sau indirect de către ori prin intermediul unui beneficiar al plății este recepționat de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(2) În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(3) Prestatorul de servicii de plată poate stabili ora-limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.

(4) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul său de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi sau la sfârșitul unei anumite perioade, sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului său de servicii de plată, momentul primirii, în sensul art. 64, este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată este considerat primit în următoarea zi lucrătoare.

Articolul 61. Refuzul executării ordinului de plată

(1) În cazurile în care sînt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru al plătitorului, prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de plătitor sau de beneficiarul plății ori prin intermediul beneficiarului plății, dacă această executare nu este interzisă prin alte legi.

(2) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, el notifică pe utilizatorul serviciilor de plată cu privire la refuz și, dacă alte legi nu interzic, comunică motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au determinat refuzul.

(3) Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp, dar cel tîrziu pînă la sfârșitul zilei lucrătoare următoare celei în care a fost primit ordinul de plată respectiv.

(4) Contractul-cadru poate cuprinde o condiție privind dreptul prestatorului de servicii de plată de a percepe un comision pentru notificarea prevăzută la alin. (2) dacă refuzul de executare a unui ordin de plată este justificat în mod obiectiv.

(5) Un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată este considerat că nu a fost primit.

Articolul 62. Irevocabilitatea unui ordin de plată

(1) Un ordin de plată transmis direct de către plătitor nu poate fi revocat după momentul în care acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, dacă prezentul articol nu prevede altfel.

(2) În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de către beneficiarul plății sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea acestuia sau după exprimarea consimțămîntului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății.

(3) În cazul debitării directe și fără a aduce atingere dreptului de rambursare, plătitorul poate revoca ordinul de plată cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor.

(4) În cazul menționat la art. 60 alin. (4), utilizatorul serviciilor de plată poate revoca un ordin de plată cel târziu pînă la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.

(5) După expirarea limitelor de timp specificate la alin. (1)–(4), ordinul de plată poate fi revocat numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată convin astfel. În cazurile menționate la alin. (2) și (3) este necesar și acordul beneficiarului plății.

(6) În cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe un comision de revocare.

Articolul 63. Sume transferate și sume primite

(1) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și intermediarii prestatorilor de servicii de plată transferă întreaga sumă a operațiunii de plată fără a deduce vreun comision din suma transferată, cu excepția cazului prevăzut la alin. (2).

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății poate să deducă comisioanele din suma transferată înainte de a credita contul de plăți al beneficiarului plății cu suma respectivă numai dacă s-a convenit astfel în prealabil între ei.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), valoarea totală a operațiunii de plată și comisioanele sînt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.

(4) În cazul în care din suma transferată sînt deduse comisioane, altele decît cele prevăzute la alin. (2):

a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului asigură ca beneficiarul plății să primească suma totală a operațiunii de plată inițiate de plătitor;

b) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului asigură ca beneficiarul plății să primească suma totală a operațiunii de plată, în cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către beneficiarul plății sau prin intermediul lui.

Articolul 64. Operațiunile de plată într-un cont de plăți

(1) Prestatorul de servicii de plată al plătitorului asigură că, după momentul primirii ordinului de plată în conformitate cu art. 60, suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății cel mai târziu pînă la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

(2) După primirea fondurilor, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății atribuie data valutei și pune la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății, în conformitate cu art. 67.

(3) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite prestatorului de servicii de plată al plătitorului un ordin de plată, inițiat de către sau prin intermediul beneficiarului plății, în termenele convenite între beneficiar și prestatorul său de servicii de plată, care permit decontarea, în cazul debitării directe, la data scadentă convenită.

Articolul 65. Operațiunile de plată în cazul în care beneficiarul plății nu este titular al unui cont de plăți la prestatorul de servicii de plată

În cazul în care beneficiarul plății este persoană fizică care nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sînt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul stabilit la art. 64.

Articolul 66. Numerar depus într-un cont de plăți

(1) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată care are calitatea de consumator depune

numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată asigură disponibilitatea sumei și îi atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor.

(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu are calitatea de consumator, suma este făcută disponibilă cu o dată a valutei care este cel târziu următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.

Articolul 67. Data valutei și disponibilitatea fondurilor

(1) Data de credit a valutei pentru contul de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară zilei lucrătoare în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății asigură ca suma operațiunii de plată să fie la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(3) Data de debit a valutei pentru contul de plăți al plătitorului nu poate fi anterioară momentului în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.

Articolul 68. Cerințe speciale față de operațiunile de plată ale persoanelor fizice cu utilizarea terminalelor de plată în numerar

(1) În cazul utilizării de către prestatorul de servicii de plată a terminalului de plată în numerar (terminal cash-in) pentru primirea de la persoana fizică a numerarului pentru executarea operațiunii de plată, acest terminal trebuie să asigure în regim automat:

a) primirea de la plătitor a informației privind denumirea mărfii sau a serviciului pentru care se execută obligațiile de plată ale persoanei fizice față de beneficiarul plății;

b) prezentarea către plătitor, pînă la introducerea de către acesta a numerarului, cel puțin a informației specificate la art. 38 alin. (1) lit. a)–c);

c) primirea numerarului depus de plătitor.

(2) Terminalul de plată în numerar utilizat de prestatorul de servicii de plată trebuie să asigure eliberarea către plătitor a bonului de casă pe care să fie imprimare cel puțin următoarele date:

a) denumirea documentului;

b) informația specificată la art. 39 alin. (1) lit. a)–c) și e);

c) data, timpul primirii numerarului, numărul bonului de casă și al tehnicii de casă și control;

d) adresa locului (locația) terminalului de plată în numerar;

e) denumirea și adresa sediului prestatorului de servicii de plată care a primit numerarul, IDNO-ul, telefoanele de contact ale prestatorului de servicii de plată.

(3) Se interzice utilizarea terminalului de plată în numerar pentru primirea numerarului de valută străină.

(4) În cazurile în care Legea cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului prevede aplicarea obligatorie a măsurilor de identificare a persoanei fizice plătitor, prestatorul de servicii de plată nu are dreptul să primească numerarul pentru executarea operațiunii de plată fără participarea persoanei fizice împuternicite a prestatorului de servicii de plată, precum și să utilizeze terminalele de plată în numerar pentru primirea unor asemenea plăți.

(5) După confirmarea executării plății de către terminalul de plată în numerar și primirea bonului de casă respectiv, persoana fizică este exonerată de orice răspundere pentru plata efectuată prin intermediul terminalului de plată în numerar către beneficiarul plății, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului sau către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

Secțiunea a 4-a. Răspunderea

Articolul 69. Coduri unice de identificare incorecte

(1) Ordinul de plată este considerat ca fiind corect executat în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare dacă ordinul de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare.

(2) În cazul în care codul unic de identificare indicat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu răspunde, în conformitate cu art. 70, pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a operațiunii de plată. Prestatorul de servicii de plată al plătitorului va depune toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.

(3) Dacă părțile au convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe de la utilizatorul serviciilor de plată un comision pentru operațiunea de recuperare.

(4) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a) sau la art. 42 alin. (1) pct. 2) lit. b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de către utilizatorul serviciilor de plată.

**Articolul 70. Neexecutarea sau executarea
necorespunzătoare a operațiunilor
de plată**

(1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată răspunde în fața plătitorului, fără a aduce atingere art. 56 alin. (1), art. 69 alin. (2)–(4) și art. 73, pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului în care poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată, în conformitate cu art. 64 alin. (1), caz în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății răspunde în fața beneficiarului plății pentru executarea corectă a operațiunii de plată.

(2) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului este responsabil în conformitate cu alin. (1), acesta rambursează fără întârziere plătitorului suma care face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod necorespunzător și, dacă este cazul, restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată necorespunzătoare nu ar fi avut loc. Rambursarea se efectuează în moneda contului de plăți din care a fost debitată suma operațiunii, iar în cazul în care nu a fost utilizat contul de plăți pentru executarea operațiunii de plată – în moneda în care prestatorul serviciului de plată a primit fondurile de la plătitor.

(3) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în conformitate cu alin. (1), acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.

(4) În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod necorespunzător, în care ordinul de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu alin. (1)–(3), pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și îl informează pe plătitor cu privire la rezultate.

(5) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de/sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată este responsabil în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere art. 56 alin. (1), art. 69 alin. (2)–(4) și art. 73, pentru transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu art. 64 alin. (3).

(6) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în conformitate cu alin. (5), acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.

(7) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în fața beneficiarului

plății, fără a aduce atingere art. 56 alin. (1), art. 69 alin. (2)–(4) și art. 73, pentru efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la art. 67.

(8) În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în conformitate cu alin. (7), acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei care face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

(9) În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod necorespunzător pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este responsabil în conformitate cu alin. (5)–(8), răspunderea în fața plătitorului îi revine prestatorului său de servicii de plată. În acest caz, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează plătitorului, în mod corespunzător și neîntârziat, suma care face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod necorespunzător și aduce contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată necorespunzătoare nu ar fi avut loc. Rambursarea se efectuează în moneda contului de plăți din care a fost debitată suma operațiunii, iar în cazul în care nu a fost utilizat contul de plăți pentru executarea operațiunii de plată – în moneda în care prestatorul serviciului de plată a primit fondurile de la plătitor.

(10) În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod necorespunzător, în care ordinul de plată este inițiat de beneficiarul plății sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu alin. (5)–(9), pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și îl informează pe beneficiarul plății cu privire la rezultate.

(11) Prestatorul de servicii de plată este răspunzător în fața utilizatorului serviciilor de plată pentru toate costurile de care utilizatorul devine responsabil, inclusiv pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorului serviciilor de plată ca urmare a neexecutării sau executării în mod necorespunzător a operațiunii de plată.

Articolul 71. Despăgubiri financiare suplimentare

Orice despăgubire financiară suplimentară față de cele prevăzute la art. 69 și 70 poate fi stabilită dacă legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată prevede astfel.

Articolul 72. Dreptul la acțiunea în regres

(1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată, conform art. 70, se datorează vinovăției unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv despăgubește pe primul prestator de servicii de plată pentru toate prejudiciile cauzate sau sumele achitate în conformitate cu art. 70.

(2) O despăgubire financiară suplimentară poate fi stabilită în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legile aplicabile acordului încheiat între aceștia.

Articolul 73. Exonerare de răspundere

Răspunderea prevăzută în secțiunile a 2-a, a 3-a și a 4-a nu survine în împrejurări extraordinare și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe ar fi inevitabile în pofida tuturor eforturilor depuse în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte prevederile legislației.

Capitolul VI

MONEDA ELECTRONICĂ

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Articolul 74. Excludere din domeniul de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol nu se aplică în cazurile menționate la art. 2 alin. (2) pct. 11) și 12)

cu utilizarea monedei electronice.

Articolul 75. Emitenți de monedă electronică

(1) Persoanele juridice care au dreptul de a emite monedă electronică (în continuare – emitenți de monedă electronică) sînt:

- a) băncile care activează în conformitate cu Legea instituțiilor financiare;
- b) societățile emitente de monedă electronică;
- c) Banca Națională – în cazul în care nu acționează în calitate de autoritate monetară sau în calitate de altă autoritate publică.

(2) Activitatea de emisie a monedei electronice și alte activități suplimentare prevăzute la art. 88 alin. (1) lit. a)–c) reprezintă activități pe piața financiară.

Articolul 76. Interdicția privind emisia monedei electronice de către alte persoane

Persoanelor care nu sînt emitenți de monedă electronică le este interzisă emisia monedei electronice.

Articolul 77. Emisia și răscumpărarea monedei electronice

(1) Emitentul de monedă electronică emite moneda electronică la valoarea nominală, la primirea fondurilor. În cazul primirii fondurilor din străinătate în valută străină, emisia monedei electronice se efectuează la valoarea nominală a echivalentului în moneda națională a fondurilor primite.

(2) La cererea deținătorului de monedă electronică, emitentul de monedă electronică răscumpără, în orice moment și la valoarea nominală, valoarea monetară a monedei electronice pe care o deține.

(3) Contractul dintre emitentul de monedă electronică și deținătorul de monedă electronică prevede în mod clar și detaliat condițiile de răscumpărare, inclusiv orice comision aferent. Deținătorul de monedă electronică se informează cu privire la aceste condiții înainte de a încheia contractul sau a accepta oferta.

(4) Perceperea unui comision pentru răscumpărare se admite numai în cazul prevăzut expres în contractul menționat la alin. (3) și numai în una din următoarele situații:

- a) cînd se solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului;
- b) cînd contractul prevede o dată de încetare și deținătorul de monedă electronică a încetat contractul înaintea acestei date;
- c) cînd se solicită răscumpărarea la mai mult de un an de la data încetării contractului.

(5) Orice comision perceput conform alin. (4) trebuie să fie proporțional și stabilit în raport cu costurile reale suportate de emitentul de monedă electronică.

(6) În cazul în care se solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului, deținătorul de monedă electronică poate cere răscumpărarea monedei electronice integral sau parțial.

(7) În cazul în care se solicită răscumpărarea de către deținătorul de monedă electronică la data încetării contractului sau în termen de pînă la un an după încetarea contractului:

- a) se răscumpără întreaga valoare monetară a monedei electronice deținute; sau
- b) societatea emitentă de monedă electronică răscumpără toate fondurile solicitate de deținătorul de monedă electronică dacă societatea în cauză desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate la art. 88 alin. (1) lit. d) și nu se cunoaște dinainte ce sumă din fonduri urmează să fie folosită ca monedă electronică.

(8) Indiferent de prevederile alin. (4)–(7), drepturile de răscumpărare ale persoanei, altei decît consumator, care acceptă moneda electronică se stabilesc în contractul încheiat între emitentul de monedă electronică și persoana respectivă.

Articolul 78. Interzicerea dobînzii și a acordării împrumuturilor (creditelor)

(1) Se interzice calcularea și acordarea dobânzii sau a oricărui alt beneficiu legat de perioada în care emitentul de monedă electronică deține moneda electronică.

(2) Se interzice acordarea de împrumuturi (credite) din fondurile primite sau deținute în scop de emiteră a monedei electronice.

Secțiunea a 2-a. Constituirea, licențierea și activitatea societății emitente de monedă electronică

Articolul 79. Constituirea societății emitente de monedă electronică

(1) Societatea emitentă de monedă electronică poate fi constituită sub formă de organizare juridică de societate pe acțiuni sau societate cu răspundere limitată și, dacă prezenta lege nu prevede altfel, i se aplică legislația ce reglementează activitatea societăților comerciale.

(2) Prevederile art. 9 alin. (2) se aplică în mod corespunzător și societății emitente de monedă electronică.

Articolul 80. Obligativitatea licenței

Persoana care intenționează să emită monedă electronică în calitate de societate emitentă de monedă electronică pe teritoriul Republicii Moldova este obligată să obțină licența pentru activitatea de emiteră a monedei electronice înainte de a începe această activitate.

Articolul 81. Autoritatea competentă de a elibera licențe

Banca Națională este învestită cu dreptul exclusiv de a elibera și a retrage licențe pentru activitatea de emiteră a monedei electronice.

Articolul 82. Capitalul propriu

(1) Societatea emitentă de monedă electronică trebuie să dispună, la momentul depunerii declarației de eliberare a licenței, de un capital propriu în cuantum de cel puțin 6 000 000 de lei.

(2) Formarea capitalului propriu, depunerea aporturilor/plata acțiunilor societății emitente de monedă electronică se efectuează în conformitate cu art. 12, care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 83. Capitalul reglementat

(1) În orice moment al desfășurării activității, societatea emitentă de monedă electronică trebuie să dispună de un capital reglementat care nu va scădea sub nivelul valorii prevăzute la alin. (2) și (3).

(2) Pentru activitățile menționate la art. 7 alin. (2), care nu au legătură cu moneda electronică, cerința față de capitalul reglementat al societății emitente de monedă electronică se calculează în conformitate cu art. 13 alin. (2).

(3) Pentru activitatea de emiteră a monedei electronice, capitalul reglementat reprezintă cel puțin 2% din valoarea medie a monedei electronice în circulație. Valoarea medie a monedei electronice în circulație reprezintă valoarea medie totală a obligațiilor financiare, legate de moneda electronică în circulație, la sfârșitul fiecărei zile calendaristice pe parcursul ultimelor șase luni calendaristice, calculată în prima zi calendaristică a fiecărei luni calendaristice și aplicată pentru respectiva lună calendaristică.

(4) Societatea emitentă de monedă electronică dispune în orice moment de capital reglementat care este cel puțin egal cu suma cerințelor precizate la alin. (2) și (3).

(5) Elementele eligibile pentru calcularea capitalului reglementat, metoda de calculare a acestuia, periodicitatea, forma și conținutul rapoartelor privind cuantumul capitalului se stabilesc în actele normative ale Băncii Naționale.

(6) În baza evaluării procesului de gestionare a riscului, a bazei de date privind riscurile de pierderi și a mecanismelor de control ale societății emitente de monedă electronică, Banca Națională

poate să solicite societății emitente de monedă electronică să dețină o sumă a capitalului reglementat cu pînă la 20% mai mare decît cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu prezentul articol sau să permită societății emitente de monedă electronică să dețină o sumă de capital reglementat cu pînă la 20% mai mică decît cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 84. Regulile cu privire la licențierea societății emitente de monedă electronică

(1) Regulile cu privire la licențierea societății de plată, prevăzute la art. 14–22, se aplică în mod corespunzător și societății emitente de monedă electronică.

(2) Taxa pentru eliberarea licenței societății emitente de monedă electronică constituie 30 000 de lei.

Articolul 85. Registrul societăților emitente de monedă electronică

(1) Banca Națională ține un registru public al societăților emitente de monedă electronică care au obținut licențe. Registrul include următoarele informații privind societatea emitentă de monedă electronică: denumirea, sediul, genul de activitate licențiat, data și numărul hotărîrii privind eliberarea licenței, seria, numărul și data de eliberare a licenței, informații privind reperfectarea, eliberarea duplicatelor licenței și retragerea licenței, filialele și agenții, precum și alte informații relevante.

(2) Registrul este public, inclusiv este accesibil pe pagina web oficială a Băncii Naționale, și se actualizează periodic.

(3) Societatea emitentă de monedă electronică a cărei licență a fost retrasă se radiază din registru prin înscrișul respectiv.

Articolul 86. Dobîndirea de participațiuni în societatea emitentă de monedă electronică

(1) Oricare persoană sau persoane care acționează în mod concertat nu au dreptul, fără obținerea prealabilă a permisiunii în scris a Băncii Naționale, să dobîndească, direct sau indirect, o participațiune la capital într-o societate emitentă de monedă electronică ori să mărească sau să reducă, direct sau indirect, participațiunea, fapt ce ar avea ca efect calificarea acesteia drept participațiune calificată ori aceasta atinge sau depășește nivelurile de 20%, 30% sau de 50% din drepturile de vot ori din capitalul social, ori societatea emitentă de monedă electronică va deveni întreprindere dependentă.

(2) În cazul în care, ca urmare a survenirii unor împrejurări în afara voinței persoanei, participațiunea acesteia devine calificată sau atinge ori depășește nivelurile specificate la alin. (1), dobînditorul nu are dreptul să exercite dreptul de vot conform acțiunilor/participațiunilor deținute fără permisiunea prealabilă în scris a Băncii Naționale. Pentru obținerea permisiunii, dobînditorul depune cerere în termen de o lună de la apariția temeiului pentru aceasta.

(3) Pînă la obținerea permisiunii Băncii Naționale, participațiunile menționate la alin. (2) nu se iau în considerare la determinarea cvorumului adunării acționarilor/asociaților și la luarea deciziilor de către adunare.

(4) Pentru a obține permisiunea, persoana sau persoanele care acționează în mod concertat depun cerere în scris, prin care comunică despre decizia de a dobîndi participațiuni conform alin. (1) ori despre apariția temeiului conform alin. (2), și anexează documentele stabilite de Banca Națională.

(5) Banca Națională evaluează decizia de dobîndire a participațiunilor în baza documentelor și informațiilor prezentate de solicitant, precum și în baza altor informații și documente de care dispune.

(6) Banca Națională examinează cererea de eliberare a permisiunii în termen de 2 luni de la data

de primire a cererii și a tuturor documentelor și informațiilor necesare. Dacă este necesar pentru evaluarea prevăzută la alin. (5), Banca Națională poate solicita prezentarea de informații suplimentare. Pentru perioada dintre data de solicitare a informațiilor și data de primire a acestora, curgerea termenului de examinare a cererii se suspendă.

(7) Banca Națională decide asupra cererii de eliberare a permisiunii pornind de la influența potențială exercitată de solicitant asupra societății emitente de monedă electronică, ținând cont de necesitatea asigurării unei administrări stabile și prudente a societății în cauză și dacă este încredințată că situația financiară a solicitantului este sigură și adecvată. La evaluarea existenței acestor criterii se iau în considerare reputația solicitantului, reputația și experiența oricărei persoane care va administra activitatea societății ca rezultat al dobândirii de participațiuni, stabilitatea financiară a solicitantului, ținând cont de specificul concret al activității desfășurate sau preconizate a fi desfășurate de societate, lipsa impedimentelor pentru exercitarea efectivă a atribuției de supraveghere a activității societății, lipsa temeiurilor rezonabile pentru a considera că în legătură cu dobândirea solicitată se realizează sau se vor realiza operațiuni de spălare a banilor și de finanțare a terorismului ori va spori riscul unor asemenea operațiuni.

(8) În vederea luării unei decizii privind cererea de eliberare a permisiunii, Banca Națională poate să consulte alte autorități publice competente din țară și din străinătate.

(9) Banca Națională respinge cererea de eliberare a permisiunii atunci când constată că dobândirea solicitată nu întrunește condițiile și criteriile prevăzute la alin. (7) sau informația prezentată de solicitant este incompletă. Motivele de respingere a cererii se comunică solicitantului.

(10) Banca Națională poate stabili un termen pentru dobândirea participațiilor, la expirarea căruia permisiunea eliberată devine nulă.

(11) În cazul în care permisiunea nu a fost solicitată în termen sau nu au fost prezentate informațiile necesare, sau cererea a fost respinsă, Banca Națională are dreptul de a dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor/participațiilor deținute fără permisiune sau de a dispune înstrăinarea, în termen de 30 de zile, a acestora.

(12) În caz de suspendare a exercitării dreptului de vot al acționarului/ asociatului conform alin. (11), acțiunile/participațiile al căror drept de vot este suspendat nu se iau în considerare la determinarea cvorumului adunării acționarilor/asociaților și la luarea deciziilor de către adunare. În acest caz, dacă există pericol pentru administrarea sigură și stabilă a societății emitente de monedă electronică, Banca Națională are dreptul să limiteze activitatea societății, precum și să interzică (să restricționeze) desfășurarea unor activități ori să interzică plata dividendelor sau o altă distribuire a capitalului.

Articolul 87. Interdicția privind acceptarea depozitelor

(1) Societatea emitentă de monedă electronică nu are dreptul să accepte (să atragă) depozite ori alte fonduri rambursabile, în sensul Legii instituțiilor financiare.

(2) Orice fonduri primite de societatea emitentă de monedă electronică de la deținătorul de monedă electronică vor fi schimbate fără întârziere în monedă electronică. Astfel de fonduri nu constituie depozite sau alte fonduri rambursabile, în sensul Legii instituțiilor financiare.

(3) Banca Națională este împuternicită să determine dacă o activitate reprezintă ori nu acceptare (atragere) de depozite sau de alte fonduri rambursabile, activitate de emisie a monedei electronice și dacă prezenta lege urmează a fi aplicată persoanelor care desfășoară activitatea respectivă. Determinarea naturii activității, exprimată de Banca Națională, este obligatorie pentru părțile interesate.

Articolul 88. Activități suplimentare permise societății emitente de monedă electronică

(1) În afară de emiterea monedei electronice, societatea emitentă de monedă electronică are dreptul să desfășoare următoarele activități:

a) prestarea serviciilor de plată prevăzute la art. 7 alin. (2);

b) prestarea serviciilor operaționale și serviciilor auxiliare, inclusiv a operațiunilor de schimb valutar în strânsă legătură cu emiterea de monedă electronică sau cu prestarea serviciilor de plată menționate la lit. a);

c) administrarea (operarea) sistemelor de plată;

d) activități de întreținător, altele decât emiterea de monedă electronică, cu respectarea legislației.

(2) Asupra fondurilor primite pentru activitatea prevăzută la alin. (1) lit. a), nelegată de activitatea de emisie a monedei electronice, prevederile art. 24 alin. (1) și (2) și ale art. 26 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 89. Cerințe cu privire la protejarea fondurilor

(1) Societatea emitentă de monedă electronică este obligată să protejeze fondurile primite în schimbul monedei electronice emise, în conformitate cu dispozițiile art. 26. Societatea emitentă de monedă electronică este obligată să țină evidență separată a fondurilor primite de la fiecare utilizator, de la fondurile vreunei alte persoane și de la fondurile proprii, precum și să le depună (înregistreze) în conturi bancare separate deschise de către societatea emitentă de monedă electronică la băncile din Republica Moldova.

(2) Nu este necesară protejarea fondurilor primite sub formă de plată printr-un instrument de plată pînă în momentul în care este creditat contul de plăți al societății emitente de monedă electronică sau fondurile sînt făcute disponibile în alt mod pentru societatea emitentă de monedă electronică, în conformitate cu cerințele privind termenele de executare prevăzute la art. 64 alin. (1), după caz.

(3) Fondurile primite sînt supuse protejării în cel mai scurt timp, dar nu mai tîrziu de 5 zile lucrătoare de la data emiterii monedei electronice.

(4) Societatea emitentă de monedă electronică informează în prealabil Banca Națională în legătură cu orice schimbare semnificativă a măsurilor adoptate în vederea protejării fondurilor primite în schimbul monedei electronice emise (schimbarea băncii/băncilor unde sînt depuse fondurile primite în schimbul monedei electronice emise etc.).

Articolul 90. Filiale, agenți și externalizare

(1) Societatea emitentă de monedă electronică nu are dreptul să emită monedă electronică prin intermediul agenților.

(2) Societatea emitentă de monedă electronică are dreptul să distribuie și să răscumpere moneda electronică prin intermediul agenților.

(3) Societatea emitentă de monedă electronică are dreptul să presteze servicii de plată, prevăzute de prezenta lege, prin intermediul filialelor și agenților numai dacă sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 27 care se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care intenționează să externalizeze executarea funcțiilor operaționale aferente serviciilor prestate către o altă persoană juridică (furnizor), societatea emitentă de monedă electronică notifică despre aceasta Banca Națională cu cel puțin o lună înainte de data la care se preconizează încheierea contractului de externalizare. Externalizarea funcțiilor operaționale se efectuează în condițiile art. 28 care se aplică în mod corespunzător.

Articolul 91. Contabilitatea și auditul

(1) Regulile cu privire la contabilitate și audit, prevăzute la art. 29 și 30, se aplică în mod corespunzător și societății emitente de monedă electronică, cu particularitățile prevăzute la alin. (2) din prezentul articol.

(2) Pentru scopurile legate de supraveghere, societatea emitentă de monedă electronică prezintă Băncii Naționale informații contabile distincte, precum și alte informații solicitate privind:

a) emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată legate de emiterea de monedă electronică, inclusiv serviciile operaționale și auxiliare în strânsă legătură cu acestea, prevăzute la art. 88 alin. (1) lit. b) și c);

b) prestarea serviciilor de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică, inclusiv serviciile operaționale și auxiliare în strânsă legătură cu acestea;

c) alte activități desfășurate de societatea emitentă de monedă electronică.

Articolul 92. Răspunderea și păstrarea informațiilor

Regulile cu privire la răspundere și păstrarea informațiilor, prevăzute la art. 31 și 32, se aplică în mod corespunzător și societății emitente de monedă electronică.

Capitolul VII

SUPRAVEGHEREA PRUDENȚIALĂ

Secțiunea 1. Autorități de supraveghere. Furnizarea de informații și rapoarte

Articolul 93. Autorități de supraveghere

(1) Autorități publice responsabile de supravegherea respectării prezentei legi și a actelor normative emise în vederea executării legii sînt Banca Națională și Ministerul Finanțelor (în continuare – autorități de supraveghere).

(2) Banca Națională, în calitate de autoritate de supraveghere, are următoarele atribuții:

a) supraveghează sistemul de plăți din Republica Moldova;

b) supraveghează și reglementează activitatea societăților de plată, societăților emitente de monedă electronică, furnizorilor de servicii poștale în calitate de prestatori de servicii de plată, băncilor în calitate de prestatori de servicii de plată și de emitenți de monedă electronică;

c) coordonează activitatea autorităților de supraveghere în domeniul supravegherii activității de prestare a serviciilor de plată.

(3) Atribuția de supraveghere prevăzută la alin. (2) lit. b) nu implică competențele Băncii Naționale de supraveghere a activității de întreprinzător a societății de plată și societății emitente de monedă electronică, prevăzută la art. 25 alin. (1) lit. c), art. 88 alin. (1) lit. d), precum și a activităților altele decât cele legate de prestarea serviciilor de plată realizate de către furnizorii serviciilor poștale.

(4) Ministerul Finanțelor, în calitate de autoritate de supraveghere, efectuează supravegherea respectării de către Trezoreria de Stat a prezentei legi și a actelor normative în vederea executării legii, emise de către Ministerul Finanțelor.

Articolul 94. Împuternicirile autorităților de supraveghere

(1) În vederea îndeplinirii atribuției de supraveghere și reglementare a activității prestatorilor de servicii de plată, a emitenților de monedă electronică, autoritatea de supraveghere este împuternicită:

a) să solicite prestatorului de servicii de plată, emitentului de monedă electronică, oricărui administrator, salariat al acestora să furnizeze informațiile necesare conform legislației;

b) să desfășoare, prin intermediul funcționarilor săi și al altor specialiști numiți, potrivit legii, inspecții la sediul prestatorilor de servicii de plată, emitenților de monedă electronică, filialelor, agenților și furnizorilor funcțiilor operaționale externalizate, să examineze conturile, registrele și documentele acestora;

c) să adopte acte normative cu privire la modalitatea și condițiile de prestare a serviciilor de plată și de emitere a monedei electronice, la licențierea și activitatea societăților de plată, societăților emitente de monedă electronică, furnizorilor de servicii poștale în calitate de prestatori de servicii de

plată, la activitatea băncilor în calitate de prestatori de servicii de plată și de emitenți de monedă electronică, la protecția drepturilor utilizatorilor serviciilor de plată și ale deținătorilor de monedă electronică, precum și să adopte acte normative pentru realizarea supravegherii conform prezentei legi și să ia măsurile convenite pentru a exercita împuternicirile sale ce decurg din prezenta lege;

d) să dispună măsuri de remediere și să aplice sancțiuni prestatorului de servicii de plată și emitentului de monedă electronică dacă aceștia, acționarii/asociații, administratorii sau salariații, filialele, agenții sau furnizorii funcțiilor operaționale externalizate ai acestora au comis încălcări.

(2) Prestatorii de servicii de plată și emitenții de monedă electronică, filialele, agenții și furnizorii funcțiilor operaționale externalizate ai acestora vor permite personalului împuternicit al autorităților de supraveghere și altor specialiști numiți, potrivit legii, accesul la sediile lor pentru a examina evidențele, conturile și operațiunile, furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile prestatorilor de servicii de plată și emitenților de monedă electronică, și vor conlucra cu ei în limitele competenței atribuite prin lege.

(3) Activitatea de supraveghere trebuie să fie proporțională, adecvată și adaptată riscurilor la care sînt expuși prestatorii de servicii de plată și emitenții de monedă electronică.

Articolul 95. Cooperarea autorităților de supraveghere

(1) Autoritățile de supraveghere cooperează în vederea îndeplinirii atribuțiilor ce le revin în conformitate cu art. 93.

(2) Autoritățile de supraveghere sînt independente în exercitarea atribuțiilor lor prevăzute de legislație.

(3) La cerere, autoritățile de supraveghere fac schimb de informații care le sînt necesare la exercitarea atribuțiilor lor ce le revin în conformitate cu prezentul capitol.

Articolul 96. Furnizarea de informații și rapoarte

(1) Pentru realizarea supravegherii, prestatorii de servicii de plată și emitenții de monedă electronică sînt obligați să prezinte autorităților de supraveghere informații solicitate de acestea și rapoarte privind activitatea lor în modul, cu periodicitatea și conținutul stabilite în actele normative ale autorităților de supraveghere.

(2) Autoritățile publice și alte persoane sînt obligate să acorde sprijin autorităților de supraveghere în scop de realizare a supravegherii și să le prezinte, la solicitare, orice informații de care dispun.

Secțiunea a 2-a. Încălări, măsuri de remediere și sancțiuni

Articolul 97. Încălări

Încălări se consideră:

a) încălcarea prevederilor prezentei legi și/sau a actelor normative emise în vederea executării legii;

b) încălcarea condițiilor și restricțiilor de licențiere sau a condițiilor și restricțiilor din permisiunile prevăzute de prezenta lege;

c) împiedicarea exercitării atribuției de supraveghere și a controlului pe teren, neîndeplinirea prescripțiilor și a altor măsuri de remediere dispuse de autoritatea de supraveghere;

d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală în scopul prezentării incorecte a situației financiare;

e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau prezentarea de informații neautentice;

f) periclitarea siguranței și stabilității sistemului de plăți, a prestatorului de servicii de plată sau a emitentului de monedă electronică, inclusiv în legătură cu desfășurarea activității de întreprinzător nelegată de prestarea serviciilor de plată sau de emiteră a monedei electronice.

Articolul 98. Constatarea încălcărilor

(1) Constatarea faptelor ce constituie încălcări se face în baza rapoartelor, a altor informații prezentate potrivit legii și actelor normative sau la solicitarea expresă în scris a autorității de supraveghere (control din oficiu), sau în cursul controlului pe teren, ori în baza sesizării în scris depuse de utilizatorul serviciilor de plată, de deținătorul monedei electronice sau de altă persoană interesată.

(2) Constatarea încălcărilor se face, după caz, prin studiere și analiză a actelor de constituire, a regulamentelor și politicilor interne, a rapoartelor și dărilor de seamă, a actelor interne întocmite ca rezultat al operațiunilor efectuate, a actelor de evidență contabilă, a actelor de afaceri cu caracter intern și extern (contracte, certificate, procese-verbale, cereri, note informative etc.), inclusiv referitoare la acționarii/asociații, beneficiarii efectivi, clienții, contragenții persoanei supuse controlului, a altor documente și date, pe suport de hârtie și/sau în formă electronică.

(3) Controlul pe teren se efectuează în temeiul unei decizii în scris a autorității de supraveghere, în care se indică: numărul și data deciziei; denumirea și sediul persoanei supuse controlului; tipul controlului (complex, tematic, inopinat și planificat); după caz, perioada activității supusă controlului (cu excepția controlului asupra lichidării încălcărilor anterior constatate); data de începere a controlului; numele, prenumele inspectorilor împuterniciți să efectueze controlul; funcția, numele, prenumele și semnătura persoanei care a emis decizia.

(4) Controlul din oficiu se efectuează fără emiterea unei decizii în scris.

(5) În baza rezultatelor controlului pe teren se întocmește un act (raport) privind rezultatele controlului, în 2 exemplare, în care se indică: data și locul întocmirii; data și numărul deciziei în temeiul căreia s-a efectuat controlul; denumirea și sediul persoanei supuse controlului, iar în cazul prezenței reprezentantului persoanei supuse controlului – numele, prenumele și funcția acestuia; perioada (data) controlului; informația privind rezultatele controlului, inclusiv despre încălcările constatate și caracterul lor; în cazul înmînării actului – numele, prenumele, funcția conducătorului organului executiv/reprezentantului persoanei supuse controlului care a primit actul, data primirii și semnătura acestuia sau refuzul de a primi/semna actul; numele, prenumele și semnăturile inspectorilor care au efectuat controlul. Data de întocmire a actului privind rezultatele controlului se consideră data de înmînare (primire) a acestuia conform alin. (6).

(6) Un exemplar al actului privind rezultatele controlului pe teren se expediază (înmînează) persoanei supuse controlului (reprezentantului acesteia) spre semnare. În cazul în care persoana supusă controlului nu este de acord cu actul de control, aceasta are dreptul să prezinte în scris, în termen de pînă la 5 zile lucrătoare de la data întocmirii actului în cauză, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

(7) Controlul pe teren asupra activității de prestare a serviciilor de plată de către banca specificată de prezenta lege se efectuează ținînd cont de particularitățile prevăzute de Legea cu privire la Banca Națională a Moldovei.

(8) În cazul constatării încălcărilor în cadrul controlului din oficiu, informația privind încălcările constatate se aduce la cunoștința persoanei supuse controlului, cerîndu-i lichidarea acestora. În cazul dezacordului cu rezultatele controlului din oficiu, persoana în cauză are dreptul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înmînării (primirii) informației respective, să prezinte în scris argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

(9) Data de constatare a încălcării se consideră:

a) în cazul controlului pe teren – data de întocmire a actului privind rezultatele controlului;

b) în cazul controlului din oficiu – data de informare a persoanei privind încălcările constatate.

Articolul 99. Măsuri de remediere și sancțiuni

(1) În cazul constatării încălcărilor în activitatea prestatorului de servicii de plată sau a emitentului de monedă electronică, autoritatea de supraveghere are dreptul să dispună următoarele

măsuri de remediere:

a) să emită prescripții privind încetarea și lichidarea încălcărilor;
b) să prescrie modificarea mecanismelor și a procedurilor interne;
c) să interzică sau să restricționeze desfășurarea activității de prestare a unor sau a tuturor serviciilor de plată/de emiterie a monedei electronice pînă la lichidarea încălcărilor constatate.

(2) În afară de măsurile prevăzute la alin. (1), în cazul constatării încălcărilor în activitatea societății de plată, a societății emitente de monedă electronică și a furnizorului de servicii poștale în calitate de prestator de servicii de plată sau în cazul implicării acestora în activități dubioase ori riscante, Banca Națională are dreptul să dispună acestora următoarele măsuri de remediere:

a) asigurarea, pe cont propriu, a efectuării auditului extraordinar;
b) majorarea capitalului reglementat;
c) limitarea activității prin restricționarea, suspendarea unor activități, prin restricționarea, suspendarea sau interzicerea anumitor tranzacții sau operațiuni, inclusiv prin stabilirea limitelor la valoarea maximă a unei operațiuni de plată sau la valoarea cumulativă lunară a operațiunilor;
d) restricționarea sau interzicerea desfășurării activității prin agenți sau filiale.

(3) În cazul constatării încălcărilor, autoritatea de supraveghere are dreptul să aplice prestatorului de servicii de plată și emitentului de monedă electronică următoarele sancțiuni:

a) emiterea unui avertisment în scris;
b) aplicarea și perceperea incontestabilă a amenzii de la bancă, societatea de plată, furnizorul de servicii poștale și de la societatea emitentă de monedă electronică în mărime de la 15 000 la 150 000 de lei;

c) suspendarea licenței (activității) societății de plată, furnizorului de servicii poștale și societății emitente de monedă electronică pe un termen de la o lună pînă la 6 luni;

d) retragerea licenței societății de plată, furnizorului de servicii poștale și societății emitente de monedă electronică.

Articolul 100. Aplicarea măsurilor de remediere și a sancțiunilor

(1) Măsurile de remediere și sancțiunile față de prestatorii de servicii de plată și față de emitenții de monedă electronică se aplică de autoritățile de supraveghere în conformitate cu atribuțiile și împuternicirile de supraveghere prevăzute la art. 93 și 94.

(2) Sancțiunile pot fi aplicate concomitent cu măsurile de remediere sau independent de acestea.

(3) La individualizarea sancțiunilor se ține cont de gravitatea încălcărilor comise, de caracterul repetat, de circumstanțele personale și reale ale acestora. Se consideră repetată încălcarea comisă în decursul a 2 ani de la data de constatare a aceluiași tip de încălcare.

(4) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării, dar nu mai mult de 3 ani de la data comiterii încălcării, dacă legea nu prevede altfel.

(5) Măsurile de remediere și sancțiunile față de bancă, societatea de plată, furnizorul de servicii poștale și față de societatea emitentă de monedă electronică se aplică de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale.

(6) Aplicarea de către Banca Națională a amenzii față de bancă, societatea de plată, furnizorul de servicii poștale și societatea emitentă de monedă electronică se efectuează în conformitate cu prevederile Legii cu privire la Banca Națională a Moldovei, care se aplică în mod corespunzător.

(7) În cazul cînd consideră că este necesar, Banca Națională are dreptul să facă publică informația despre aplicarea măsurilor de remediere și a sancțiunilor.

(8) Măsurile de remediere și sancțiunile se îndeplinesc imediat după adoptarea deciziei privind aplicarea lor, dacă decizia respectivă nu prevede altfel.

(9) Prestatorul de servicii de plată și emitentul de monedă electronică față de care s-au aplicat măsuri de remediere ori sancțiuni (altele decât retragerea licenței) sînt obligați să înștiințeze autoritatea de supraveghere despre lichidarea circumstanțelor care au condus la aplicarea măsurilor de remediere și a sancțiunilor și, după caz, să întreprindă alte acțiuni prevăzute de decizia de aplicare a măsurii de remediere sau a sancțiunii și de actele normative. Autoritatea de supraveghere are dreptul să verifice lichidarea circumstanțelor menționate.

(10) Prestatorul de servicii de plată și emitentul de monedă electronică cărora li s-a retras licența sînt obligați, în termen de 3 zile lucrătoare de la data adoptării hotărîrii de retragere a licenței, să depună la autoritatea de supraveghere originalul licenței retrase și copiile autorizate de pe licență.

(11) Aplicarea sancțiunilor nu exclude răspunderea materială, civilă, contravențională sau, după caz, penală.

Articolul 101. Contestarea actelor autorității de supraveghere

Actele adoptate de autoritatea de supraveghere corespunzător dispozițiilor prezentei legi pot fi contestate în instanța de contencios administrativ în conformitate cu legea.

Capitolul VIII **PROTECȚIA DATELOR CU CARACTER PERSONAL.** **SECRETUL PROFESIONAL**

Articolul 102. Protecția datelor cu caracter personal

(1) Prestatorii de servicii de plată și emitenții de monedă electronică prelucrează datele cu caracter personal ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale deținătorilor de monedă electronică în conformitate cu prevederile Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal și ale altor acte normative care vizează domeniul prelucrării și protecției datelor cu caracter personal. În cazul în care este necesar pentru prevenirea, cercetarea și depistarea fraudelor legate de serviciile de plată și de emiteră a monedei electronice, această prelucrare se realizează fără consimțămîntul persoanei la care se referă datele respective. În acest caz, persoana poate înainta o plîngere la adresa autorității naționale de protecție a datelor cu caracter personal, care, fără să afecteze atribuțiile altor autorități publice, efectuează controlul legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și informează persoana vizată numai în legătură cu faptul că au fost efectuate toate verificările necesare.

(2) În exercitarea atribuțiilor și împuternicirilor lor, autoritățile de supraveghere colectează și prelucrează orice date și informații necesare, inclusiv cele cu caracter personal.

(3) La prelucrarea datelor cu caracter personal, deținătorii acestor date sînt obligați să respecte regimul de confidențialitate a datelor, să întreprindă măsurile organizatorice și tehnice necesare pentru protecția datelor cu caracter personal împotriva accesului ilicit sau întîmplător, împotriva distrugerii, modificării, blocării, copierii, răspîndirii, precum și împotriva altor acțiuni ilicite.

Articolul 103. Secretul profesional și conflictul de interese

(1) Membrii organelor de conducere și salariații autorității de supraveghere, experții contabili, contabilii autorizați, specialiștii numiți, potrivit legii, de autoritatea de supraveghere pentru efectuarea controlului (inspecției) și auditorii sînt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în exercitarea atribuțiilor lor. Aceste persoane sînt obligate să păstreze secretul profesional și după încetarea activității la autoritatea de supraveghere sau încetarea raporturilor de altă natură cu aceasta.

(2) Obligația de păstrare a secretului profesional se extinde și asupra informațiilor confidențiale create de autoritatea de supraveghere în scopul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale, a căror divulgare ar putea prejudicia interesul sau prestigiul persoanei la care se referă.

(3) Persoanele indicate la alin. (1) pot folosi informația ce constituie secret profesional doar în scopul și în cadrul executării obligațiilor lor aferente atribuțiilor autorității de supraveghere. Persoanele indicate nu au dreptul să folosească informațiile ce constituie secret profesional în interes personal sau al unor terți, să divulge aceste informații sau să permită folosirea lor de către terți ori să permită accesul acestora la informațiile respective.

(4) Informațiile ce constituie secret profesional pot fi divulgate sau furnizate în următoarele situații:

- a) cu acordul expres al persoanei la care se referă informația;
- b) când acestea urmează a fi publicate conform legislației;
- c) în cazul furnizării acestor informații, în formă sumară sau agregată, astfel încât să nu poată fi identificată persoana la care acestea se referă, precum și în cazul exercitării atribuțiilor privind informarea publicului;
- d) la solicitarea organului de urmărire penală, cu autorizația judecătorului de instrucție, privind cauza penală concretă;
- e) la solicitarea instanței de judecată, în scop de soluționare a unei cauze aflate pe rol;
- f) la solicitarea Serviciului de Informații și Securitate, în scop de exercitare a atribuțiilor ce țin de asigurarea securității statului;
- g) la solicitarea Centrului Național Anticorupție, în privința persoanei care cade sub incidența legislației cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului;
- h) în cadrul acordurilor de cooperare cu alte autorități publice sau din inițiativa Băncii Naționale, în scop de exercitare a atribuțiilor specifice de supraveghere și control asupra respectării prevederilor actelor legislative și normative;
- i) în cadrul procedurilor legate de insolabilitate sau lichidare a băncii, societății de plată, furnizorului de servicii poștale și societății emitente de monedă electronică, cu excepția informațiilor referitoare la terții implicați în acțiuni legate de insolabilitatea sau lichidarea băncii, societății de plată, furnizorului de servicii poștale și societății emitente de monedă electronică respective;
- j) când interesele autorității de supraveghere necesită dezvăluirea acestor informații în cadrul unor proceduri judiciare;
- k) la cererea autorităților de supraveghere a prestatorilor de servicii de plată, a emitenților de monedă electronică, a pieței financiare și a sistemelor de plăți din alte țări.

(5) Persoanele și autoritățile competente să solicite și să primească informațiile ce constituie secret profesional sînt obligate să păstreze confidențialitatea acestora și le pot utiliza numai în scopul pentru care le-au solicitat sau le-au fost furnizate, potrivit legii sau acordurilor încheiate, de asemenea sînt obligate să nu le furnizeze sau să le divulge terților, cu excepția cazurilor de executare a obligațiilor prevăzute de lege.

(6) Informațiile ce constituie secret profesional pot fi furnizate băncilor centrale, autorităților de supraveghere a pieței financiare, a sistemelor de plăți, a prestatorilor de servicii de plată și a emitenților de monedă electronică din alte țări în baza principiului reciprocității, în modul prevăzut de tratatele internaționale și acordurile încheiate între autoritatea de supraveghere și autoritățile de supraveghere a băncilor, a pieței financiare, a sistemelor de plăți, a prestatorilor de servicii de plată, a emitenților de monedă electronică din alte țări.

(7) În cazul în care informațiile ce constituie secret profesional provin dintr-o altă țară, acestea pot fi divulgate sau furnizate numai cu acordul expres al autorității competente care le-a furnizat și, după caz, exclusiv în scopul pentru care s-a dat acest acord.

(8) În exercitarea atribuției de supraveghere, persoanele indicate la alin. (1) nu trebuie să admită apariția conflictului de interese când obligațiile lor de serviciu intră în conflict cu interesele lor personale.

Capitolul IX RECLAMAȚII ȘI LITIGII

Articolul 104. Examinarea reclamațiilor

(1) În cadrul procedurilor sale interne, prestatorul de servicii de plată/emitentul de monedă electronică stabilește procedura privind depunerea de către utilizatorii serviciilor de plată/deținătorii monedei electronice a reclamațiilor și soluționarea disputelor în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta lege.

(2) Prestatorul de servicii de plată/emitentul de monedă electronică examinează reclamația utilizatorului de servicii de plată/deținătorului de monedă electronică și comunică decizia sa în cel mult 15 zile de la primirea reclamației.

Articolul 105. Sesizarea autorității de supraveghere și contestația în justiție

Dacă prestatorul de servicii de plată/emitentul de monedă electronică nu a examinat reclamația în termenul indicat la art. 104 alin. (2) sau dacă utilizatorul de servicii de plată/deținătorul monedei electronice nu este de acord cu decizia comunicată, acesta, precum și asociațiile de consumatori au dreptul fie să sesizeze autoritatea de supraveghere în funcție de competența stabilită la art. 93 și 94, fie să intenteze acțiune în instanța de judecată competentă împotriva prestatorului de servicii de plată/emitentului de monedă electronică.

Capitolul X RĂSPUNDEREA

Articolul 106. Răspunderea pentru încălcarea prezentei legi

(1) Pentru încălcarea prezentei legi, persoanele fizice și juridice răspund în conformitate cu legislația civilă, contravențională sau penală.

(2) Constituie încălcări ale prezentei legi pasibile de răspundere contravențională:

a) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 24 alin. (2) și la art. 87 alin. (1);

b) încălcarea dispozițiilor capitolului IV referitoare la transparența condițiilor și la cerințele de informare privind serviciile de plată;

c) încălcarea art. 50 alin. (1), (2), (5), art. 52 alin. (4), art. 53, art. 55 alin. (1), art. 56 alin. (1), (2), art. 58 alin. (3), art. 59 alin. (1), (3), (4), (7), (8), art. 61, art. 62 alin. (6), art. 63–67, art. 68 alin. (1), (3), (5), art. 70 alin. (2)–(4), (6), (8)–(10), art. 76, art. 77 alin. (4), art. 78.

(3) Constatarea contravențiilor și tragerea la răspundere contravențională se efectuează în conformitate cu Codul contravențional.

Capitolul XI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 107. Intrarea în vigoare a legii

Prezenta lege intră în vigoare la expirarea unui an de la data publicării, cu excepția articolului 13 care va intra în vigoare la 1 ianuarie 2015.

Articolul 108. Dispoziții tranzitorii

(1) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele juridice care, pînă la această dată, au prestat și prestează servicii de plată și/sau de emiteră a monedei electronice:

a) vor depune declarația privind eliberarea licenței pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată sau pentru activitatea de emiteră a monedei electronice în conformitate cu prezenta lege;

b) vor aduce activitatea lor de prestare a serviciilor de plată sau de emiteră a monedei electronice și raporturile lor cu persoanele terțe în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și ale actelor normative aprobate pentru executarea acesteia.

(2) Băncile care dețin licențe conform Legii instituțiilor financiare au dreptul să desfășoare

activitatea de prestare a serviciilor de plată și de emiteră a monedei electronice fără vreo licență sau o altă permisiune suplimentară.

(3) Persoana juridică care nu a îndeplinit cerințele prevăzute la alin. (1) sau a cărei declarație de eliberare a licenței a fost respinsă nu are dreptul să desfășoare activitatea de prestare a serviciilor de plată și, după caz, de emiteră a monedei electronice.

(4) Guvernul și Banca Națională, în termen de un an de la data publicării prezentei legi:

a) vor prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) vor aduce actele lor normative în concordanță cu prezenta lege sau, după caz, vor adopta actele normative necesare pentru aplicarea prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr. 114. Chișinău, 18 mai 2012.